

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR)

ประจำปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ส่วนที่ 1

บทสรุปผู้บริหาร

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ในรอบปีการศึกษาที่จัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประกอบด้วยการสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในปีการศึกษา 2566

ผลการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านการอาชีวศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ในภาพรวมของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน สรุปได้ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ประเด็นที่ 1.1 ด้านความรู้

ผลการประกันคุณภาพศึกษาด้านความรู้เป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- ผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- สถานศึกษามีวิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายเข้าร่วมการทดสอบสมรรถนะบุคคล โดยการสอบ V-NET

2) จุดที่ควรพัฒนา

- สถานศึกษาไม่มีนวัตกรรมในการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางเพิ่มมากขึ้น

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายเข้ารับการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะบุคคล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากเป็นสมรรถนะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21

ประเด็นที่ 1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลการประกันคุณภาพศึกษาด้านทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะอาชีพในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพตามเกณฑ์การวัดและประเมินผล ที่หลักสูตรกำหนด ไม่ต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

- สถานศึกษามีแนวทางการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา โดยนำผลงานจากโครงการวิทยาศาสตร์มาต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ในการดำเนินธุรกิจ พร้อมทั้งอบรมให้ความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียน
- เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะในการประกอบธุรกิจ โดยธุรกิจ “พิมพ์ Art ธรรมชาติ” ได้รับรางวัล 4 ดาว ในระดับภาค

2) จุดที่ควรพัฒนา

- รางวัลในการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชาติมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรเร่งพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ให้ได้รับรางวัลในระดับภาคและระดับชาติเพิ่มขึ้น โดยใช้โจทย์ในการแข่งขันเป็นส่วนหนึ่งในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่สถานศึกษากำหนดในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาที่เป็นนวัตกรรม

2) จุดที่ควรพัฒนา

- การจัดเก็บข้อมูลในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของงานครูที่ปรึกษาไม่เชื่อมโยงกับการดูแลผู้เรียนของครูผู้สอน และการรายงานผลการดำเนินงานในด้านดังกล่าวไม่มีการสรุปเป็นสารสนเทศที่ชัดเจน ส่งผลให้การนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูที่ปรึกษาและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูผู้สอน

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรเร่งพัฒนาแนวทางในการวิเคราะห์และสรุปสารสนเทศสำหรับการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่จัดเก็บจากครูที่ปรึกษา และส่งต่อหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวไปยังครูผู้สอนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูผู้สอนทางด้านการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการและสมรรถนะอาชีพได้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาได้เพิ่มมากขึ้น โดยอาจทำในรูปแบบดิจิทัลเพื่อให้ง่ายต่อการสรุปผลและง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์

มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา

ประเด็นที่ 2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านหลักสูตรอาชีวศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- สถานศึกษามีแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิมที่ชัดเจนและเป็นนวัตกรรม โดยมีการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันตั้งแต่กระบวนการศึกษา ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียนที่ฝึกอาชีพ การนำผลการศึกษาความพึงพอใจและสมรรถนะรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและพัฒนาการทำการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนที่พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 100

2) จุดที่ควรพัฒนา

- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกและสาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก เป็นสาขาวิชาที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลกอาชีพอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องมีการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะบ่อยครั้ง จึงจะเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกและดิจิทัลกราฟิก เพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะทุก 2 ปี เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ

ประเด็นที่ 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- สถานศึกษามีแนวทางการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศการสอนที่ชัดเจนและแจ้งผลการนิเทศให้ครูผู้สอนได้ทราบเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการสอน โดยครูผู้สอนที่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 100

- สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบ ผ่านโครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีกระบวนการติดตามและประเมินผลที่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นนวัตกรรม

2) จุดที่ควรพัฒนา

- การจัดทำข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลของครูผู้สอนยังเป็นการทำงานที่ต้องใช้กระดาษจำนวนมาก และส่งผลให้การสรุปเป็นสารสนเทศที่นำไปใช้ประโยชน์ทำได้ยาก

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรพัฒนาแนวทางในการจัดทำข้อมูลรายบุคคลของครูผู้สอนที่เป็นระบบดิจิทัล สามารถสรุปผลเป็นสารสนเทศที่นำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน หรือใช้ในการตัดสินใจในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาได้

ประเด็นที่ 2.3 ด้านการบริหารจัดการ

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการบริหารจัดการเป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- สถานศึกษามีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี
- สถานศึกษามีการพัฒนาห้องเรียนเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง ครูภัณฑ์มีความทันสมัยและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ
- สถานศึกษามีการนิเทศติดตามการปฏิบัติงานด้านความสะอาดของนักรการภารโรง โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตาม มีการสรุปผลและแจ้งผลการนิเทศให้กับนักรการภารโรงได้ทราบเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ วัสดุ และครุภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนเป็นสำคัญ
- สถานศึกษามีการประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาหรือแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาโดยนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2) จุดที่ควรพัฒนา

- งบประมาณในการจัดจ้างยามรักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกิดปัญหาความปลอดภัยของทรัพย์สินราชการภายหลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่เวรยามของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมเพื่อจัดจ้างยามรักษาความปลอดภัย หรือจัดหาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องระบบรักษาความปลอดภัยมาใช้เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อทรัพย์สินของทางราชการมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- สถานศึกษาประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายใต้การสนับสนุนส่งเสริมจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และภาคีเครือข่ายทางการศึกษา

2) จุดที่ควรพัฒนา

- ไม่มี

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- ไม่มี

มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ประเด็นที่ 3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- สถานศึกษามุ่งเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยมีผู้เรียนที่ศึกษาในระบบทวิภาคีคิดเป็นร้อยละ 88.64เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา
- สถานศึกษามีการบริการชุมชนและจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง

2) จุดที่ควรพัฒนา

- ไม่มี

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- ไม่มี

ประเด็นที่ 3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

ผลการประกันคุณภาพการศึกษาด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยเป็นไปตามมาตรฐาน

1) จุดเด่น

- ครูผู้สอนร้อยละ 100 มีการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการสอนและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ โดยสถานศึกษากำหนดให้ครูผู้สอนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อย 1 เรื่อง ทุกภาคเรียน ตลอดจนจัดให้มีเวทีสำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยและจัดให้มีการประกวดวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคเรียนตามโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและการประกวดวิจัยในชั้นเรียน โดยได้สร้างแบบประเมินงานวิจัยที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประเมินผลงานวิจัย ผู้วิพากษ์รายงานการวิจัยและให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน

2) จุดที่ควรพัฒนา

- การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน ขาดการสรุปเป็นสารสนเทศ

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- สถานศึกษาควรมอบหมายให้ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ โครงการวิทยาศาสตร์ เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชนให้มากยิ่งขึ้น โดยให้สำรวจความพึงพอใจของผู้นำไปใช้ และใช้ข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้น
- สถานศึกษาควรมอบหมายให้งานวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปเป็นสารสนเทศในด้านจำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน และรายงานต่อวิทยาลัย ฯ เป็นประจำทุกภาคเรียน

2. ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ หรือมีการเผยแพร่สู่สาธารณชน

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ โดยมี นวัตกรรม (Innovation) จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ หรือมีการเผยแพร่สู่สาธารณชน ดังนี้

- 1) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้การเข้ารับการทดสอบ V-NET โดยการสร้างแรงจูงใจเชิงบวก
- 2) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา โดยบูรณาการทักษะวิชาชีพ การวิจัย และทักษะการเป็นผู้ประกอบการสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา ตามโครงการ“ธุรกิจพิมพ์ Art ธรรมชาติ”
- 3) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 4) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาระบบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุง รายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม
- 5) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 6) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความสะอาดและความปลอดภัยของสถานศึกษา
- 7) ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษารูปแบบการจัด การศึกษาระบบทวิภาคีให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษากลุ่มทหารเกณฑ์และกลุ่มชาติพันธุ์

3. การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวง เพื่อเป็นการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ในแต่ละระดับและ ประเภทการศึกษา ทำให้เกิดการพัฒนา และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสถานประกอบการ โดยได้ดำเนินโครงการสอดคล้องกันแผนพัฒนาสถานศึกษาและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ในการบริหารโครงการได้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียน ภาควิชาที่เกี่ยวข้อ และประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

4. การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่บรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด

ในปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ได้ดำเนินโครงการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและนโยบายของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเรื่องที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ขยายและยกระดับอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
- 2) การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ
- 3) การพัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-Skill Up-Skill และ New-Skill พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบที่หลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายรวมทั้ง ผู้สูงอายุ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา
- 4) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาค
- 5) การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคม
- 6) สถานศึกษาปลอดภัย

ส่วนที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

1. สถานที่ตั้ง

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

ชื่อภาษาอังกฤษ Bangkok Arts And Crafts College

ที่ตั้งสถานศึกษา เลขที่ 89 ซอยลาดพร้าว 101 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 02-3760062-3

โทรสาร 02-3760086

เว็บไซต์ <http://www.artsbkk.ac.th>

อีเมล bangkok04@vec.mail.go.th

2. ประวัติสถานศึกษา

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2479 มีฐานะเป็นโรงเรียนราชบุรี พ.ศ. 2484 ได้ย้ายมาเปิดทำการ ณ เลขที่ 20 อาคาร 6 ถนนราชดำเนินกลางในนามโรงเรียนช่างหนัง ราชดำเนิน รับนักศึกษาผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียน สอนวิชาช่างหนังแก่นักเรียนชาย และวิชาตัดเย็บเสื้อผ้าแก่นักเรียนหญิง ตั้งอยู่ใกล้วัดสุทัศน์เทพวราราม พ.ศ. 2482 กระทรวงธรรมการในสมัยนั้นได้รับโอนกิจการไปขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการโดยตรง และย้ายโรงเรียนช่างเย็บหนังและเสื้อผ้าเฉลิมโลก สอนเฉพาะ นักเรียนชาย

ในปี พ.ศ. 2502 นายบำรุง พรหมพลกุล เป็นครูใหญ่ได้เปิดสอนมัธยมศึกษาตอนปลายหลักสูตร 3 ปี ต่อจากมัธยมศึกษาตอนปลายและตามแผนการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2503 ได้เปลี่ยนชื่อจากอาชีวศึกษาชั้นสูง เป็นมัธยมศึกษาสายอาชีพ

เนื่องจากการเรียนการสอน และกิจการอื่น ๆ ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับโดยเฉพาะวิชาช่างหนัง ได้เพิ่มสอนรายวิชาที่ทันสมัย ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำงานด้านช่างหนังได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานได้ สามารถสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่ยังไม่เคยมีมาก่อน ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะวิชาชีพและสมรรถนะพื้นฐานเป็นอย่างดี สามารถนำความรู้ ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพทั้งในหน่วยงานรัฐบาล ภาคเอกชนและเป็นผู้ประกอบอิสระ

ฉะนั้น สถานศึกษาเห็นว่าควรได้เปลี่ยนชื่อสถานศึกษาใหม่ เพื่อความเหมาะสม จึงได้เสนอขออนุมัติเปลี่ยนชื่อไปยังกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนช่างเย็บหนัง ราชดำเนิน” ไปเป็น “โรงเรียนช่างหนังพระนคร” ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2513

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ทางโรงเรียนได้จัดทำหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) “แผนกวิชาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง” เสนอต่อกรมอาชีวศึกษา ซึ่งทางกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาและอนุมัติให้ทางโรงเรียนเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังกล่าว ซึ่งทำให้ผู้ได้รับการศึกษาในสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพส่วนตัวและรับราชการพร้อมมีฐานะเทียบเท่าอนุปริญญาทางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง และ เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียน

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

จากโรงเรียนช่างหนังพระนคร อีกครั้งหนึ่ง เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพ วิทยาเขต 5 ราชดำเนิน ประกอบด้วย สถานศึกษา 8 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคดุสิต
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ
5. โรงเรียนช่างหนังพระนคร
6. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
7. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม
8. วิทยาลัยเทคนิคอินทราชัย

- พ.ศ. 2521 - เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยช่างอุตสาหกรรมนครหลวง
- พ.ศ. 2522 - ได้แยกตัวออกเป็นอิสระชื่อ วิทยาลัยเทคนิคอินทราชัย มี 2 วิทยาเขตคือวิทยาเขตราชดำเนิน และวิทยาเขตประตูน้ำ
- พ.ศ. 2523 - วิทยาลัยเปิดสอนแผนกวิชาศิลปหัตถกรรมอีก 1 แผนกวิชา และ ได้รับการยกฐานะให้เป็นวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2523 นายบำรุง พรหมพฤกษ์ เป็นผู้อำนวยการ
- พ.ศ. 2525 - เปิดสอนแผนกวิชาศิลปประยุกต์ เพิ่มอีก 1 แผนกวิชา
- พ.ศ. 2530 - เปิดสอนแผนกวิชาจิตรศิลป์ และขยายที่สอนไปยังวิทยาเขตราชสีหราชาราม อีก 1 เขต
- พ.ศ. 2532 - เปิดหลักสูตรระยะสั้น สาขาวิชาการทำกระเป๋า และการทำรองเท้า
- พ.ศ. 2535 - ได้รับงบประมาณสร้างวิทยาลัยใหม่ ที่ซอยลาดพร้าว 101 แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กทม. เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง สาขาวิชาการออกแบบ สาขาวิชาจิตรศิลป์ สาขาวิชาหัตถกรรม
- พ.ศ. 2537 - ย้ายแผนกวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง (ปวช.1) จากเขตลาดพร้าวมาสอนที่วิทยาเขตราชสีหราชารามและราชดำเนิน
- เปิดรับสมัครนักเรียน ปวช.1 แผนกวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนังที่เขตราชสีหราชาราม
- เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาออกแบบพาณิชย์ศิลป์
- ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์
- ร่วมมือกับภาคเอกชน เปิดสอนระบบทวิภาคี สาขางานหวาย และสาขาวิชาเครื่องประดับอัญมณี
- พ.ศ. 2540 - เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาออกแบบตกแต่ง
- พ.ศ. 2541 - ปิดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตราชสีหราชาราม ได้ย้ายมาเรียนที่วิทยาเขตราชดำเนิน
- เปิดสอนเฉพาะสาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

- พ.ศ. 2542 - ย้ายมาทำการสอน ณ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพฯ ลาดพร้าว 101 แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ เพียงแห่งเดียวและเหลือระยะสั้นคงไว้ที่ราชดำเนินเพียงบางส่วน โดยกรมอาชีวศึกษาได้ใช้สถานที่ราชดำเนินเป็นอาคารปฏิบัติการวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในรูปแบบคณะกรรมการตามที่กรมอาชีวศึกษาได้จัดตั้งขึ้น
- พ.ศ. 2542 - เปิดสอนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาพาณิชยการ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
- พ.ศ. 2548 - ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านอาชีวศึกษารอบแรก ของปีการศึกษา 2546-2550
- พ.ศ. 2549 - เปิดระบบเทียบโอนประสบการณ์
- พ.ศ. 2550 - เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ สาขางานการพัฒนาเว็บเพจ
- พ.ศ. 2550 - หลักสูตรระยะสั้นได้ย้ายทำการสอนจากราชดำเนิน มาที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพฯ ซอยลาดพร้าว 101
- พ.ศ. 2550 - เปิด “หอศิลป์ 101” เพื่อเป็นสถานที่ใช้บูรณาการองค์ความรู้ให้สอดคล้องกับหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง
- พ.ศ. 2551 - เปิด “อาแกเลอรี” ที่ราชดำเนิน เพื่อเป็นสถานที่สำหรับแสดงผลงานศิลปะ จากวิทยาลัย ในสังกัดอาชีวศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาศิลปกรรม
- พ.ศ. 2551 - ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านอาชีวศึกษา รอบที่ 1 ของปีการศึกษา 2549-2553
- พ.ศ. 2552 - เปิดโรงเรียน-โรงงานอุตสาหกรรมเครื่องหนัง และพิพิธภัณฑ์เครื่องหนัง
- พ.ศ. 2552 - ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยต้นสังกัด ปีการศึกษา 2551
- พ.ศ. 2552 - ผ่านการประเมินสถานศึกษาพอเพียงด้านการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- พ.ศ. 2554 - วิทยาลัยได้รับรางวัลชมเชย ในโครงการคัดเลือกสถานศึกษารางวัลพระราชทาน ระดับ อาชีวศึกษา ขนาดเล็ก ประจำปีการศึกษา 2554
- พ.ศ. 2555 - เปิดศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพพระครูสุจิตวิมลภายในศูนย์ดังกล่าวเป็นสถานที่สำหรับรับงาน การค้าของทุกสาขาวิชารวมทั้งเป็นศูนย์ซ่อมเครื่องหนัง และให้บริการจำหน่ายเครื่องดื่ม หลายประเภท และบูรณาการการฝึกปฏิบัติงานในร้าน ARTWORK COFFEE เป็นแหล่ง เรียนรู้ในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม
- ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยต้นสังกัด ปีการศึกษา 2554 (วันที่ 23-25 มกราคม พ.ศ. 2556)
- รับการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านอาชีวศึกษา รอบที่ 3 ของปีการศึกษา 2552-2554 (วันที่ 23-30 มกราคม พ.ศ.2556)

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

- พ.ศ. 2556 - ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านอาชีวศึกษารอบที่ 3 (2554-2558) เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2556
- พ.ศ. 2558 - ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยต้นสังกัด ปีการศึกษา 2557 (วันที่ 17 – 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558)
- เริ่มดำเนินโครงการความร่วมมือพัฒนาศักยภาพกำลังพลของกองทัพภาคที่ 2 ด้วยอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนังซึ่งจัดการศึกษาระบบทวิภาคีกับกองทัพภาคที่ 2 และสถานประกอบการด้านเครื่องหนังและได้รับรางวัลสถานศึกษาที่สามารถเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้มากที่สุดของประเทศจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - เริ่มดำเนินโครงการแนะแนวการศึกษาต่อระบบทวิภาคี สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก โดยจัดการศึกษาระบบทวิภาคีกับบริษัท บีซิเนส เซอร์วิส เซส อัลโลแอนซ์ จำกัด
 - ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยน่านโยบายส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ ในการจัดอาชีวศึกษาร่วมกันและมีผลสำเร็จในการปฏิบัติงานศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557
- พ.ศ. 2559 - ลงนามความร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถานศึกษาต้นแบบในการฝึกปฏิบัติการสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบบทวิศึกษาร่วมกับโรงเรียนนนทพบุรีพิทยาคม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชี
- พ.ศ. 2560 - ลงนามความร่วมมือกับชุมชนในเขตบางกะปิจัดตั้งการเรียนรู้เป็นกลุ่มเกษตรเมือง
- เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาเนื่องในพิธีถวายความอาลัย แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร
- พ.ศ. 2561 - ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษาคุณธรรมอาชีวศึกษา
- ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาต้นแบบการฝึกประสบการณ์ หลักตามหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
 - ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาต้นแบบการฝึกประสบการณ์ หลักตามหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2561

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

- จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบบทวิศึกษาร่วมกับโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลางสาขาวิชาการออกแบบ
- จัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นร่วมกับโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง รายวิชาเครื่องหนังเบ็ดเตล็ด
- พ.ศ. 2562 - ร่วมกับโรงเรียนเตรียมทหารผลิตอุปกรณ์รองเท้าให้กับนักเรียนเตรียมทหารที่เข้าร่วมรื้อขบวนกลองชนะขบวนพยุหราชตราทางสถลมารคพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของในหลวงรัชกาลที่ 10
- พ.ศ. 2563 - พัฒนาชุดการเรียนการสอนออนไลน์สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ซึ่งเป็นสื่อการสอนต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้จัดการสอนระหว่างสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และได้รับเกียรติบัตรสถานศึกษาต้นแบบการพัฒนาชุดการเรียนการสอนออนไลน์จากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- จัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นร่วมกับโรงเรียนสตรีวิทยา รายวิชาเครื่องหนังเบ็ดเตล็ด
- พ.ศ. 2564 - ได้รับการประกันคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2564 - พ.ศ. 2568) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านอาชีวศึกษา
- พ.ศ. 2564 - เป็นสถานศึกษาฝึกประสบการณ์ ตามหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- พ.ศ. 2565 - ลงนามความร่วมมือกับบริษัทมัลติเวอร์เจมส์ สาขาเครื่องประดับและอัญมณี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกระดับชาติ (จังหวัดระยอง)
- พ.ศ. 2566 - ผ่านการประเมินเป็น EXCELLENT CENTER สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง และได้รับคัดเลือกเป็นศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (CVM) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง
- ลงนามความร่วมมือกับทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีศิลปกรรม และเริ่มจัดการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2567

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วิทยาลัยแห่งนี้ได้ผลิตนักเรียน นักศึกษาไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้แก่ อาชีพรับราชการ เช่น ครูอาจารย์ ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ทุกงานในโรงพยาบาลรัฐวิสาหกิจ โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงงานประกอบรถยนต์ โรงงานอุตสาหกรรมทำรองเท้า และกระเบื้องมูลนิธิสายใจไทย ประกอบอาชีพอิสระ ปัจจุบันนี้อาชีพงานหนึ่ง งานออกแบบ งานการใช้โปรแกรมด้านกราฟิกยังสามารถยึดเป็นอาชีพอิสระที่สามารถทำเงินได้โดยใช้เงินทุนเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้วิทยาลัย ฯ ยังได้ทำประโยชน์ให้กับสังคมอีกมากมาย เช่น ร่วมโครงการพัฒนาอาชีพให้ประชาชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน เช่น สำนักงานสาธารณสุขประจำเขต เป็นต้น

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ มุ่งที่จะจัดการเรียนการสอนให้สามารถเอื้ออำนวยและสนับสนุนซึ่งกันและกันทุกสาขาวิชาภายใต้เอกลักษณ์วิทยาลัย โดยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนนักศึกษาได้มีความรู้ความสามารถที่ก่อประโยชน์สนับสนุนความสามารถทั้งด้านองค์ความรู้ ทักษะ และจรรยาบรรณวิชาชีพนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ตราสัญลักษณ์วิทยาลัย

ตราสัญลักษณ์วิทยาลัย

เป็นรูปองค์พระวิฆณุกรรม และใช้อักษรย่อ “วศป.”

ความหมายของตราสัญลักษณ์ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

- องค์พระวิฆณุกรรมเทพ หมายถึง ความแม่นยำ เที่ยงตรง ไม่เอนเอียงในทางปฏิบัติ ซึ่งเป็นที่มาของช่างที่ดี คือความมีคุณธรรมประจำใจ เป็นสถาบันผู้ผลิตช่างศิลปกรรม
- กนกเปลว (ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากเปลวไฟ) หมายถึง ความสว่างไสว โชติช่วงตลอดเวลา
- อักษร ว.ศ.น.ม. ด้านล่างย่อมาจาก องค์ประกอบของอริยสัจ 4 ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค หมายถึง ความจริงอันประเสริฐ 4 ประการ
- เส้นโค้งโดยรอบ มีอักษร “วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ” ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ความหมายรวมของตราสัญลักษณ์ของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ คือ สถานศึกษาที่ผลิตช่างศิลปกรรมที่มีความล้ำเลิศทางปัญญา ตั้งอยู่บนรากฐานที่มั่นคงและดีงาม โอบล้อมด้วยความจริงอันประเสริฐ 4 ประการ คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรคและความสว่างไสวโชติช่วงของปัญญา ที่ได้รับการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

4. สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ซึ่งตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๘๘ ถ.ลาดพร้าว ๑๐๑ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และเป็นจังหวัดที่มีอัตราการย้ายถิ่นเข้ามาของประชากรต่างพื้นที่ในระดับสูง ส่งผลให้กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่มีประชากรที่มีสถานะทางเศรษฐกิจหลายระดับแตกต่างกันตามรายได้จากการประกอบอาชีพ และส่งผลให้วิทยาลัย ฯ มีผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจตามสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง โดยได้ดำเนินการคัดกรองผู้เรียนโดยผ่านระบบครูที่ปรึกษา

และการสำรวจข้อมูลผู้เรียนของครูผู้สอนทุกรายวิชา เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สำหรับด้านวัฒนธรรมและสังคม พบว่าผู้เรียนของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ประกอบด้วยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และผู้ที่ย้ายถิ่นฐานตามผู้ปกครองที่มาประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้เขตบางกะปิยังมีจุดเด่นทางด้านศาสนาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาของประชากรซึ่งนับถือศาสนาที่หลากหลายโดยศาสนาที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือคือศาสนาพุทธ รองลงมาคือศาสนาอิสลาม ซึ่งกลุ่มมุสลิมถือเป็นกลุ่มประชากรกลุ่มใหญ่ที่ย้ายมาตั้งถิ่นฐานในเขตบางกะปิตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นต้นมา และสามารถรักษาเอกลักษณ์ทางศาสนาและวัฒนธรรมของกลุ่มตนเองไว้ได้เป็นอย่างดีถึงแม้จะมีความแตกต่างทางศาสนาของประชากรแต่ในเชิงสังคมพบว่าประชากรในเขตบางกะปิสามารถปรับตัวและเรียนรู้ ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนภายใต้สภาพสังคมเมืองผลการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ฯ พบว่าผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมสามารถเรียนรู้และปรับตัวเองในการอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขและปราศจากความขัดแย้ง โดยวิทยาลัย ฯ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจ และยอมรับในความแตกต่างด้านวัฒนธรรม และด้านสังคมที่แตกต่างกัน โดยผ่านการดำเนินโครงการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีคนเก่ง และมีความสุขตามหลักการพัฒนาผู้เรียนขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ตลอดจนให้ผู้รู้ทางศาสนาหลายศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้กับผู้เรียนให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์อีกด้วย

แผนที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

อาคารเรียนในวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ มีจำนวน 7 หลัง 47 ห้อง ประกอบด้วยห้องเรียนวิชาสามัญห้องปฏิบัติการประจำแผนกวิชาต่างๆ ห้องสมุด ห้อง Sound Lap และห้องศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองห้องวิทยบริการ ห้อง Internet นอกจากนี้วิทยาลัยฯ ยังมีหอศิลปกรรม 101 ที่เกิดจากการร่วมคิดร่วมทำของผู้บริหารและคณะครูเพื่อให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของท้องถิ่นและนักเรียน นักศึกษา

วิสัยทัศน์ : พัฒนาศิลปกรรม พาณิชยกรรม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตามหลักปรัชญาของ
จพอเพียงมุ่งสู่สากล

เอกลักษณ์ : ศิลป์ออกแบบ หนังสือพิมพ์ พานิชย์จำหน่าย

พันธกิจ

1. มุ่งผลิตและพัฒนาผู้เรียนประเภทวิชาศิลปกรรมและพาณิชยกรรมให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
3. ส่งเสริมเครือข่ายการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปกรรมและพาณิชยกรรมมุ่งสู่สากล
4. พัฒนาวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ของครูและผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
5. บริการวิชาการและวิชาชีพด้านศิลปกรรมและพาณิชยกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
6. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านอุตสาหกรรมเครื่องหนังด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ส่วนที่ 3

ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสถานศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา

ประเภท	จำนวน	หมายเหตุ
1.1 จำนวนผู้เรียนทั้งหมด		
ผู้เรียน		
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1,312	
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	32	
- หลักสูตรระยะสั้น	505	
รวม	1,849	
1.2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา		
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	465	
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	13	
- หลักสูตรระยะสั้น	505	
รวม	983	
ผู้บริหารสถานศึกษา		
- ผู้บริหาร / ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการ / ผู้อำนวยการ / รองผู้อำนวยการ / ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	3	
- ครูประจำ / ข้าราชการ / ครูเอกชนที่ได้รับการบรรจุ / ผู้ที่ได้รับการรับรอง	27	
- ข้าราชการพลเรือน		
- พนักงานราชการ	3	
- ครูพิเศษสอน	3	
รวม	36	
บุคลากรสายสนับสนุน		
- เจ้าหน้าที่	15	
- ลูกจ้างประจำ	3	
- บุคลากรอื่น ๆ (นักการภารโรง/ยามรักษาการ/พนักงานขับรถ/ฯ)		
รวม	50	
1.3 จำนวนห้อง		
- อาคารเรียน	5	
- อาคารปฏิบัติการ	1	
- อาคารวิทยบริการ	1	
- อาคารอเนกประสงค์	2	
- ห้องพยาบาล	1	
- อาคารอื่น ๆ	7	
รวม	17	

2. สรุปข้อมูลสำคัญของสถานศึกษา

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน	หมายเหตุ
2.1	อัตราส่วน ครู ต่อ ผู้เรียน	1:47	
2.2	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา	100	
2.3	จำนวนสาขาวิชาที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนระดับ ปวช. ในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน	7	
2.4	จำนวนสาขาวิชาที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนระดับ ปวส. ในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน	3	
2.5	ร้อยละของผู้สอนที่มีวุฒิตามสาขาที่สอน	100	
2.6	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	13.93	
2.7	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ/มีอาชีพ	86.70	

3. ผลการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

ที่	ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (PDCA)
1	การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2	การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
3	การดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
4	การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
5	การติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
6	การจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
7	ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเอง ตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานต้นสังกัด และผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา

สรุปผลการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 เป็นไปตามมาตรฐาน จำนวน 7 รายการ และอยู่ระหว่างการพัฒนา จำนวน รายการ

ผลการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้

1. ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)

1.1 ผลผลิต

ผลการดำเนินงานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การฝึกอบรมวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน

1.2 ผลลัพธ์

ผลลัพธ์การดำเนินงานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การฝึกอบรมวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน ครบถ้วนทุกประเด็น และเป็นไปตามมาตรฐาน

1.3 ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่บรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1JgkT_zBqfLPS13IKjwLqCmPMhh2_?usp=sharing

2. จุดเด่นของการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

สถานศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของงานเครื่องหนัง ถือเป็นจุดเด่นของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ และเป็นสาขาแรกที่สถานศึกษาแห่งนี้เริ่มจัดการเรียนการสอน โดยแต่เดิมชื่อ โรงเรียนช่างหนังราชดำเนิน วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ จึงเป็นต้นแบบในการจัดการศึกษาประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง เป็นแห่งแรกในประเทศไทย โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2478 เป็นต้นมา วิทยาลัย ฯ จึงมุ่งเน้นการจัดการศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องหนัง และกลุ่มผู้ประกอบการด้านรองเท้า เป็นสำคัญ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ถือเป็นสาขาที่เสมือนรากแก้วในการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ฯ จึงพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการก่อตั้งศูนย์ CVM

3. จุดที่ควรพัฒนาของการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

วิทยาลัย ฯ ควรพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างผลงาน ชิ้นงาน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนเพิ่มขึ้น เพื่อสะท้อนถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในการให้ผู้เรียนได้มีความคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ผลงานหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการในระดับภาค และระดับชาติ จนครบทุกสาขาวิชา

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

สถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย และหาช่องทางในการเข้าร่วม การประกวด แข่งขัน ตามเวทีต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในการคิดค้นประดิษฐ์ ผลงานหรือนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและนำมาซึ่งชื่อเสียงของผู้เรียน และสถานศึกษาทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

5. ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

5.1 มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ประเด็นที่

1.1 ด้านความรู้

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์			
1.1 ด้านความรู้			
1.1.1	การพัฒนาสมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.1.2	การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.1.3	การทดสอบหรือประเมินสมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอื่น ๆ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านความรู้			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ในการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ผ่านการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอื่น ๆ โดยวิทยาลัย ฯ ได้ให้ผู้เรียนในระดับ ปวช. เข้าทดสอบ V-net มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน และมีผลการผ่านการทดสอบสมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ 9 คน
2. สมรรถนะภาษาอังกฤษ 12 คน
3. สมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัล 12 คน

2. ผลลัพธ์

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอื่น ๆ โดยเข้าทดสอบ V-net ผ่านการทดสอบสมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ คิดเป็นร้อยละ 45
2. สมรรถนะภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 60
3. สมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 60

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้การเข้ารับการทดสอบ V-net โดยการสร้างแรงจูงใจเชิงบวก (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1LTRFjdqnYamZDswFjnhFgcdL3X9ntw?usp=drive_link

จุดเด่นของมาตรฐาน

ผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีวิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายเข้าร่วมการทดสอบสมรรถนะบุคคล โดยการสอบ V-NET

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาไม่มีนวัตกรรมในการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายเข้ารับการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะบุคคลด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากเป็นสมรรถนะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.2 มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ประเด็นที่ 1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์			
1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้			
1.2.1	การพัฒนาสมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.2.2	การประกวดหรือแข่งขันทักษะวิชาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.2.3	สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.2.4	การทดสอบหรือประเมิน สมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.2.5	การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา (สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ 1.4)	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.2.6	ความพึงพอใจของหน่วยงานสถานประกอบการหรือผู้ใช้ต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ 1.4)	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

วิทยาลัยฯ ได้มีการพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ ส่งเสริมทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระในระดับ ปวช. 465 คน

2. ผลลัพธ์

วิทยาลัยฯ ได้มีการพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ ส่งเสริมทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนี้

1) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ ระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 100 ภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 100

2) รางวัลจากการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษาในแต่ละระดับ

ระดับจังหวัด = 3 ดาว ค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ คิดเป็นร้อยละ 94.29

ระดับภาค = 4 ดาว ค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ คิดเป็นร้อยละ 80.03

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนารูปแบบการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา โดยบูรณาการทักษะวิชาชีพการวิจัย และทักษะการเป็นผู้ประกอบการสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา ตามโครงการธุรกิจพิมพ์ Art ธรรมชาติ (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1OJrbtCSLYfaBcMfjXZuY_r3rttohQT2G?usp=drive_link

จุดเด่นของมาตรฐาน

ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะอาชีพในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่หลักสูตรกำหนด ไม่ต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

สถานศึกษามีแนวทางการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา โดยนำผลงานจากโครงงานวิทยาศาสตร์มาต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ในการดำเนินธุรกิจ พร้อมทั้งอบรมให้ความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะในการประกอบธุรกิจ โดยธุรกิจ พิมพ์ Art ธรรมชาติ ได้รับรางวัล 4 ดาว ในระดับภาค

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

รางวัลในการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชาติมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรเร่งพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ให้ได้รับรางวัลในระดับภาคและระดับชาติเพิ่มขึ้น โดยใช้โจทย์ในการแข่งขันเป็นส่วนหนึ่งในการมอบหมายงาน ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.3 มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ประเด็นที่ 1.2 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์			
1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
1.3.1	การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.3.2	การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
1.3.3	การดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้สำเร็จการศึกษา (สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ 1.4)	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

วิทยาลัย ฯ ได้มีการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ระดับ ปวช. จำนวน 465 คน และ ปวส. จำนวน 13 คน รวมทั้งสิ้น 478 คน

2. ผลลัพธ์

วิทยาลัย ฯ ได้มีการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 100 และระดับ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 100 ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1Z1pVppEubtAWj26efkQnWix6zmCtWWa7?usp=drive_link

จุดเด่นของมาตรฐาน

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่สถานศึกษากำหนดในระดับดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาที่เป็นนวัตกรรม

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

การจัดเก็บข้อมูลในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของงานครูที่ปรึกษาไม่เชื่อมโยงกับการดูแลผู้เรียนของครูผู้สอน และการรายงานผลการดำเนินงาน ในด้านดังกล่าวไม่มีการสรุปเป็นสารสนเทศที่ชัดเจน ส่งผลให้การนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูที่ปรึกษา และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรเร่งพัฒนาแนวทางในการวิเคราะห์และสรุปสารสนเทศสำหรับการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่จัดเก็บจากครูที่ปรึกษา และส่งต่อหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวไปยังครูผู้สอนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูผู้สอนทางด้านการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการและสมรรถนะอาชีพได้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาได้เพิ่มมากขึ้น โดยอาจทำในรูปแบบดิจิทัลเพื่อให้ง่ายต่อการสรุปผลและง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.4 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา			
2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา			
2.1.1	การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างเป็นระบบ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.1.2	การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา วิทยาลัย ฯ ได้มีจำนวนครูผู้สอนที่พัฒนาระบบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม โดยมีจำนวนครูทั้งสิ้น 28 คน

2. ผลลัพธ์

ในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา วิทยาลัย ฯ ได้มีร้อยละของครูผู้สอนที่พัฒนาระบบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนาระบบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิ้งค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิ้งค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1tx_YvE0OU-KvLrDqb5kl-Ouv7xWOoXDy?usp=sharing

จุดเด่นของมาตรฐาน

สถานศึกษามีแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม ที่ชัดเจน และเป็นนวัตกรรม โดยมีการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันตั้งแต่กระบวนการศึกษา ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียนที่ฝึกอาชีพ การนำผลการศึกษาความพึงพอใจและสมรรถนะรายวิชา ที่หลักสูตรกำหนดไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและพัฒนากำหนดการจัดการเรียนรู้รายวิชา โดยครูผู้สอนที่พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 100

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกและสาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก เป็นสาขาวิชาที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลกอาชีพอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องมีการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะบ่อยครั้ง จึงจะเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกและดิจิทัลกราฟิก เพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะทุก 2 ปี เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.5 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา			
2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา			
2.2.1	การพัฒนาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.2	การนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.3	การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาหรือฝึกอาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.4	การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.5	การบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.6	การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.2.7	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา วิทยาลัย ฯ ได้มีการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีจำนวนครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนา 28 คน

2. ผลลัพธ์

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา วิทยาลัย ฯ ได้มีการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีร้อยละของครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

<https://drive.google.com/drive/folders/1Uejn8B60IROvnOH1xWCt43OpUrflurc?usp=sharing>

จุดเด่นของมาตรฐาน

สถานศึกษามีแนวทางการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศการสอนที่ชัดเจนและแจ้งผลการนิเทศให้ครูผู้สอนได้ทราบ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการสอน โดยครูผู้สอนที่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 100

สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบผ่านโครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีกระบวนการติดตามและประเมินผลที่สอดคล้องกันซึ่งเป็นนวัตกรรม

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

การจัดทำข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลของครูผู้สอนยังเป็นการทำงานที่ต้องใช้กระดาษจำนวนมาก และส่งผลให้การสรุปเป็นสารสนเทศที่นำไปใช้ประโยชน์ทำได้ยาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรพัฒนาแนวทางในการจัดทำข้อมูลรายบุคคลของครูผู้สอนที่เป็นระบบดิจิทัล สามารถสรุปผลเป็นสารสนเทศที่นำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน หรือใช้ในการตัดสินใจในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาได้

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.6 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 2.3 ด้านการบริหารจัดการ

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา			
2.3 ด้านการบริหารจัดการ			
2.3.1	การบริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.2	การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.3	การบริหารจัดการระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.4	การพัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน หรืองานพาร์ม	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.5	การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.6	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
2.3.7	การนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการ			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา วิทยาลัยฯ ได้มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ราชการ มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานเพียงพอพร้อมใช้งานและปลอดภัย ดังนี้

1. มีระบบไฟฟ้าของทางวิทยาลัยฯ มีจำนวน 3 เฟส 4 สาย 1 ระบบ และ 1 เฟส 2 สาย 1 ระบบ มีไฟฟ้าภายในอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานที่เหมาะสมกับสภาพใช้งานในสถานศึกษา
2. มีระบบประปาจากการประปานครหลวง เพียงพอต่อความต้องการ
3. มีระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มี 2 ระบบ ได้แก่ UniNet ความเร็ว 1 GB/ 1 GB และ 3BB ความเร็ว 1000/700 mbps ครอบคลุมพื้นที่การใช้งาน
4. มีระบบโทรศัพท์ภายนอกและภายใน เพื่อการสื่อสารทั้งภายนอกและภายในองค์กรที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว
5. มีระบบรักษาความปลอดภัย โดยมีคำสั่งแต่งตั้งเวรประจำวัน เพื่อเฝ้าระวัง ภายในสถานที่ราชการ และมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกพื้นที่ภายในวิทยาลัย
6. มีระบบวิทยุสื่อสาร ความถี่ 147.700 MHZ ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

นอกจากนี้ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา การคมนาคมภายในสถานศึกษา ระบบการสื่อสารภายใน และระบบรักษาความปลอดภัยได้รับการบำรุงรักษาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งานทุกระบบ

2. ผลลัพธ์

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา วิทยาลัยฯ มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เพียงพอพร้อมใช้งานที่เหมาะสมและปลอดภัยทุกรายการ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ราชการ (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1WeTvz8jsSfY68_6k115BS8Lwty_SJnz5?usp=sharing

จุดเด่นของมาตรฐาน

สถานศึกษามีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

สถานศึกษามีการพัฒนาห้องเรียนเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง ครูภัณฑ์มีความทันสมัยและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพ

สถานศึกษามีการนิเทศติดตามการปฏิบัติงานด้านความสะอาดของนักรการภารโรง โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อนิเทศติดตาม มีการสรุปผลและแจ้งผลการนิเทศให้กับนักรการภารโรงได้ทราบ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานตลอดจนมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ วัสดุและครุภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนเป็นสำคัญ

สถานศึกษามีการประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาหรือแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาโดยนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

งบประมาณในการจัดจ้างยามรักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกิดปัญหาความปลอดภัยของทรัพย์สินราชการภายหลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติม เพื่อจัดจ้างยามรักษาความปลอดภัย หรือจัดหาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องระบบรักษาความปลอดภัยมาใช้เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อทรัพย์สินของทางราชการมากยิ่งขึ้น

5.7 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา			
2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ			
2.4.1	การบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน ☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ผลความสำเร็จในการนํานโยบายสู่การปฏิบัติ วิทยาลัยฯ ได้มีการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี โดยจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีทั้งหมดของสถานศึกษา 1,189 คน

2. ผลลัพธ์

1. ร้อยละของผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.46

2. การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มี 4 สาขาวิชา ดังนี้ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาเครื่องประดับอัญมณี และสาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร มีแผนการเรียนระบบอาชีวศึกษาทวิภาคี มีการวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนารูปแบบการสร้างร่วมมือ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษ ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษากลุ่มทหารเกณฑ์และกลุ่มชาติพันธุ์ (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสาร ชื่อ 01 – รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

<https://drive.google.com/drive/folders/1vtiRVjcVxF3faAAuwELk0LNnMxRueUP4?usp=sharing>

จุดเด่นของมาตรฐาน

สถานศึกษามุ่งเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยมีผู้เรียนที่ศึกษาในระบบทวิภาคีคิดเป็นร้อยละ 88.46 เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา

สถานศึกษามีการบริการชุมชนและจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

ไม่มี

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

ไม่มี

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.8 มาตรฐานที่ 3 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้			
3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้			
3.1.1	การบริการชุมชนและจิตอาสา	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
3.1.2	การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
3.1.3	การระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน			
☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

ผลความสำเร็จในการนํานโยบายสู่การปฏิบัติ วิทยาลัยฯ ได้มีการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี โดยจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีทั้งหมดของสถานศึกษา 1,189 คน

2. ผลลัพธ์

1) ร้อยละของผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.46

2) การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 4 สาขาวิชา ดังนี้ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาเครื่องประดับอัญมณี และสาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร มีแผนการเรียนระบบอาชีวศึกษาทวิภาคี มีการวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนารูปแบบการสร้างร่วมมือ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษ ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษากลุ่มทหารเกณฑ์และกลุ่มชาติพันธุ์ (ข้อมูลสมบูรณ์อยู่ในลิงค์แนบเอกสารชื่อ 01-รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นนวัตกรรม)

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1pia7GDmA3Fg4oRgb_j4NcKuP9WfW2D4j?usp=drive_link

จุดเด่นของมาตรฐาน

สถานศึกษามุ่งเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยมีผู้เรียนที่ศึกษาในระบบทวิภาคีคิดเป็นร้อยละ 88.46 เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา

สถานศึกษามีการบริการชุมชนและจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

ไม่มี

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

ไม่มี

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

5.9 มาตรฐานที่ 3 การจัดการอาชีวศึกษา ประเด็นที่ 3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

ที่	มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของสถานศึกษา	ผลการวิเคราะห์ประเด็นของรายงานผลการประเมินตนเอง	
		ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (ผลสัมฤทธิ์)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา (PDCA)
มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้			
3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์งานวิจัย			
3.2.1	การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมมีสิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัยโดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้เรียน หรือบุคคล ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ	☒ ผลผลิต ☒ ผลลัพธ์ ☒ ผลกระทบ	☒ การวางแผน ☒ การดำเนินการตามแผน ☒ การติดตามและประเมินผล ☒ การปรับปรุงและพัฒนา
ผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์งานวิจัย			
☒ เป็นไปตามมาตรฐาน ☐ อยู่ระหว่างการพัฒนา			

ผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา

1. ผลผลิต

วิทยาลัย ฯ ได้มีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1. จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

1.1 โครงการ จำนวน 21 เรื่อง

1.2 สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ จำนวน 5 ชิ้นงาน

1.3 โครงการวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 ชิ้นงาน

1.4 งานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จำนวน 56 เรื่อง (2 ภาคเรียน)

2. จำนวนครูที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยของผู้เรียน 28 คน

2. ผลลัพธ์

ร้อยละของนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์และเผยแพร่สู่สาธารณชน ดังนี้

1. โครงการ จำนวน 21 เรื่อง นำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่สู่สาธารณชน จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100

1.1 สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ จำนวน 5 ชิ้นงาน นำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่สู่สาธารณชน จำนวน 5 ชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 โครงการวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 ชิ้นงาน นำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่สู่สาธารณชน จำนวน 1 ชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 20.00

1.3 งานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จำนวน 56 เรื่อง นำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่สู่สาธารณชนจำนวน 56 เรื่อง 8 คิดเป็นร้อยละ100 นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ ตามวัตถุประสงค์และเผยแพร่สู่สาธารณชน ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 80.00

3. ผลกระทบ มีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation)

การพัฒนางานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัยของผู้เรียน

ลิงค์รายละเอียด

https://drive.google.com/drive/folders/1Hihse4gvL8yOBGC8V41BqL09CoX7peMO?usp=drive_link

จุดเด่นของมาตรฐาน

ครูผู้สอนร้อยละ 100 มีการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการสอนและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ โดยสถานศึกษากำหนดให้ครูผู้สอนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อย 1 เรื่อง ทุกภาคเรียน ตลอดจนจัดให้มีเวทีสำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยและจัดให้มีการประกวดวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคเรียนตามโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและการประกวดวิจัย

รายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2566

ในชั้นเรียน โดยได้สร้างแบบประเมินงานวิจัยที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประเมินผลงานวิจัย ผู้วิพากษ์รายงานการวิจัยและให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน

จุดที่ควรพัฒนาของมาตรฐาน

การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน ขาดการสรุปเป็นสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของมาตรฐาน

สถานศึกษาควรมอบหมายให้ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์ โครงการวิทยาศาสตร์ เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชนให้มากยิ่งขึ้น โดยให้สำรวจความพึงพอใจของผู้นำไปใช้และใช้ข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้น

สถานศึกษาควรมอบหมายให้งานวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปเป็นสารสนเทศในด้านจำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน และรายงานต่อวิทยาลัย ฯ เป็นประจำทุกภาคเรียน

สรุปผล การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

มีมาตรฐานการศึกษาทั้งหมด 3 มาตรฐาน มีประเด็นการประเมินทั้งหมด จำนวน 9 ประเด็น

- เป็นไปตามมาตรฐาน จำนวน.....9.....ประเด็น
- อยู่ระหว่างการพัฒนา จำนวน.....-.....ประเด็น

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

รายละเอียดผลกระทบ
ที่เป็นนวัตกรรม (INNOVATION)
การประกันคุณภาพภายใน
ด้านการอาชีวศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

หน้า

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	๑
ประเด็นที่ ๑.๑ ด้านความรู้	๑
๖.๑.๓ การทดสอบ หรือประเมินสมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษา ตามมาตรฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)	๑
ประเด็นที่ ๑.๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้	๔
๖.๒.๓ สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระ	๔
ประเด็นที่ ๑.๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๗
๖.๓.๑ การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา	๗
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา	๑๐
ประเด็นที่ ๒.๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา	๑๐
๖.๕.๒ การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม	๑๐
ประเด็นที่ ๒.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา	๑๕
๖.๖.๖ การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ	๑๕
ประเด็นที่ ๒.๓ ด้านการบริหารจัดการ	๒๒
๖.๗.๔ การพัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ	๒๒
ประเด็นที่ ๒.๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	๒๖
๖.๘.๑ การบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย	๒๖
มาตรฐานที่ ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๓๐
ประเด็นที่ ๓.๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๓๐
๖.๙.๒ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	๓๐

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
ประเด็นที่ ๑.๑ ด้านความรู้

๖.๑.๓ การทดสอบ หรือประเมินสมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษา ตามมาตรฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

ผลการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามมาตรฐานอื่นๆ ส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความพร้อมในการเข้าสู่โลกอาชีพ มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาสามารถนำผลการทดสอบไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการบริหารจัดการสถานศึกษาและขับเคลื่อนการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาและแผนพัฒนาประเทศ โดยวิทยาลัยได้พัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเข้าสอบ V-net ดังนี้

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้การเข้ารับการทดสอบ V-net โดยการสร้างแรงจูงใจเชิงบวก

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

ในยุคที่การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานมีความรวดเร็วและแข่งขันสูง การศึกษาด้านอาชีวศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีทักษะ สมรรถนะ และคุณภาพตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๔ พบว่าผู้เรียนจำนวนหนึ่งไม่ให้ความสนใจในการเข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เข้าสอบกว่าร้อยละ ๘๐ ไม่สามารถสอบผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านสมรรถนะอาชีพ ซึ่งเป็นเกณฑ์สำคัญในการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานของผู้สำเร็จการศึกษา

การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถสอบผ่านการทดสอบระดับชาตินั้น จำเป็นต้องอาศัยกลยุทธ์เชิงระบบที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนอาชีวศึกษา และครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา ไปจนถึงการประเมินผลที่มีคุณภาพ โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) และการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Competency-Based Learning) รวมทั้งต้องส่งเสริมแรงจูงใจภายใน การมีส่วนร่วม และระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการเติบโตเชิงวิชาชีพของผู้เรียนเพื่อยกระดับความสามารถในการสอบผ่านและเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเข้าสู่โลกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้ารับการทดสอบ V-NET

๓.๒ เพื่อนำข้อมูลผลการทดสอบไปให้ปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการบริหารการจัดการสถานศึกษา

๔. กรอบแนวคิด

๔.๑ การทดสอบ V-Net ส่งผลต่อคุณภาพและการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

๔.๒ แรงจูงใจเชิงบวกส่งผลต่อจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ V-NET ที่มากขึ้น

ในการดำเนินการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้การเข้ารับการทดสอบ V-NET โดยการสร้างแรงจูงใจเชิงบวก วิทยาลัย ฯ ได้ดำเนินการเสริมแรงเชิงบวก ดังนี้

- (๑) การประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้เรียนเข้ารับการทดสอบในระดับสถานศึกษา และระดับสาขาวิชา
- (๒) การจัดงบประมาณสนับสนุนค่าเดินทางและอาหารกลางวันสำหรับผู้เข้าสอบ
- (๓) การจัดการสอนเสริม หรือ ทิวเข้ม
- (๔) การจัดเงินรางวัลสำหรับ และการยกย่องชมเชยผู้ที่สามารถผ่านการทดสอบผ่านทุกหมวด

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติ
- ๕.๒ อนุมัติและจัดสรรงบประมาณ
- ๕.๓ ประชาสัมพันธ์และรับสมัครผู้เรียนโดยแจ้งประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับตลอดจนแนวทางการสนับสนุนเป็นพิเศษจากสถานศึกษาให้แก่ผู้สมัครเข้ารับการทดสอบ และผู้ผ่านการทดสอบ
- ๕.๔ แต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๕ ดำเนินการทดสอบและให้การสนับสนุนตามที่ได้ประชาสัมพันธ์แก่ผู้เรียนที่เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบ
- ๕.๖ ให้รางวัลและการยกย่องชมเชยแก่ผู้ที่สอบผ่าน
- ๕.๖ ประเมินผล สรุปผล และรายงานผล

๖. ผลการดำเนินงาน

ร้อยละของผู้สำเร็จ การศึกษาที่ผ่านการทดสอบหรือประเมินสมรรถนะ บุคคลตามมาตรฐานอื่น ๆ โดยเข้าทดสอบ V-NET ผ่านการทดสอบสมรรถนะ คิดเป็นร้อยละ ดังนี้

- ๖.๑ สมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ คิดเป็นร้อยละ ๔๕

๖.๒ สมรรถนะภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ ๖๐

๖.๓ สมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ ๖๐

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ผู้สมัคร จำนวน ๒๐ คน ผู้เข้าสอบ V-NET จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ผู้สมัคร จำนวน ๒๐ คน ผู้เข้าสอบ V-NET จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ผู้สมัคร จำนวน ๒๐ คน ผู้เข้าสอบ V-NET จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๗.๑ การประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง

๗.๒ การอบรมเชิงลึกด้วยการติวเข้ม สอนเสริม โดยครูผู้สอน

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

๘.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้ารับการทดสอบได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและเกิดแรงจูงใจเชิงบวกมากขึ้น
ต่อการทดสอบ V-NET

๘.๒ วิทยาลัย ฯ นำข้อมูลผลการทดสอบไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการบริหารการจัดการ
สถานศึกษา ในปีการศึกษาถัดไป

๘.๓ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการทดสอบเกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพในอนาคต สถาน
ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่อผู้สำเร็จการศึกษา

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
ประเด็นที่ ๑.๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

๖.๒.๓ สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระ

การประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาส่งผลให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้สมรรถนะอาชีพในการประกอบธุรกิจโดยเป็นการจำลองการประกอบธุรกิจที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ผู้เรียนศึกษาและประยุกต์โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัยที่ผู้เรียนได้คิดค้น พัฒนา เกิดเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับจำหน่ายหรือให้บริการ โดยผู้เรียนสาขาวิชาจิตรศิลป์ได้ประกอบธุรกิจโดยใช้โครงการที่จัดทำขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา โดยบูรณาการทักษะวิชาชีพ การวิจัย และทักษะการเป็นผู้ประกอบการสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา ตามโครงการ “ธุรกิจพิมพ์ Art ธรรมชาติ”

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

ผ้าที่พิมพ์ลายด้วยใบไม้ ดอกไม้ เป็นงานวิจัยเชิงนวัตกรรมรักษโลก การพิมพ์ลายผ้าด้วยพันธุ์พืชต่างๆดั้งเดิมเป็นองค์ความรู้ตะวันตกเริ่มจากประเทศออสเตรเลีย เป็นผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม รักษาโลก ไม่ใช่สารเคมี เมื่อนำใบไม้หลากชนิดวางลงบนตัวเนื้อผ้าผ่านกระบวนการทางธรรมชาติ ก็จะได้ผลิตภัณฑ์ผ้าสีหลากชนิดไม่ซ้ำกัน เสมือนเป็นหนึ่งเดียวของผลิตภัณฑ์ในกระบวนการผลิตแต่ละครั้ง เนื่องจากธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามฤดูกาล และสภาวะแวดล้อม ส่งผลให้สีสันทนไม่แต่ละใบทรงคุณค่าและสวยงามตามธรรมชาติ การพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติ เชื่อมโยงกับวิถีธรรมชาติ ง่ายต่อการบำรุงรักษา ประหยัดพลังงานและต้นทุนในการดูแล ผลิตภัณฑ์ผ้าสีธรรมชาติจึงเป็นสัญลักษณ์ของการรักษาความสมดุลของธรรมชาติและยังสร้างศิลปะขั้นสูงที่ทั้งคุณค่าและราคาผลผลิตของกรพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติ ไม่ใช่สารเคมี ปัจจุบันการพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติเป็นงานศิลปะที่สวยงามทำจากสีของใบไม้ และดอกไม้ที่ออกแบบลายต่างๆ บนผืนผ้าเส้นใยธรรมชาติ สามารถทำเพื่อใช้ส่วนตัว เป็นอาชีพหลักของคนรุ่นใหม่ หรืออาชีพเสริมหลังเกษียณอายุได้การพิมพ์แบบธรรมชาติหรือวัสดุธรรมชาติเท่านั้น เช่น กระดาษ หนังสือ ผ้าทอจากฝ้าย ผ้าลินิน และผ้าไหม เป็นต้น จะทำให้ติดสีจากธรรมชาติได้ดี มีสีสวยงาม ชัดเจน การผลิตเสื้อผ้าสีเขียวย้อมสีธรรมชาติจึงเป็นเทรนด์ใหม่สำหรับผู้รักสุขภาพ รักธรรมชาติ คณะผู้จัดทำซึ่งเรียนในสาขาวิชาจิตรศิลป์ จึงนำเอาเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติ เป็นงานศิลปะจำหน่ายเพื่อสร้างธุรกิจ โดยผนวกความรู้จากรายวิชา ทฤษฎีสี องค์ประกอบศิลป์ และการพิมพ์ซิลค์สกรีน มาใช้ในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้ศึกษาองค์ความรู้ใหม่ในการพิมพ์แบบธรรมชาติ ซึ่งผ่านการทดลองด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงวิทยาศาสตร์มาใช้ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในท้องถิ่น และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่ได้รับการบ่มเพาะจากศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

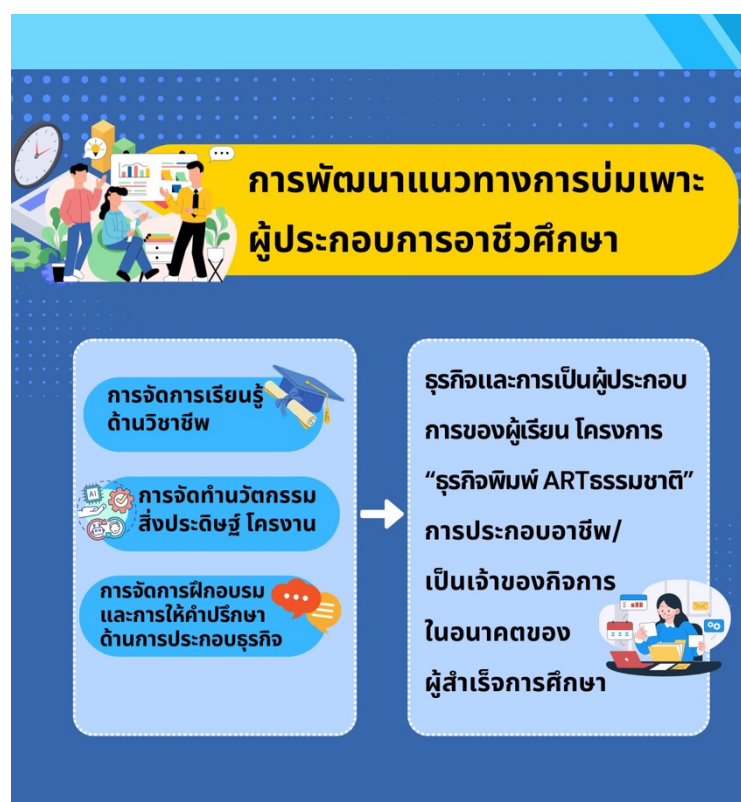
๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวิชาชีพตามความต้องการของสาขาวิชาและความสนใจของผู้เรียน
- ๓.๒ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เทคนิควิธีการต่างในการการพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติอย่างถูกวิธี
- ๓.๓ เพื่อสร้างรายได้และลดรายจ่ายให้กับครอบครัว

๔. กรอบแนวคิด

- ๔.๑ ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ โครงการ และเทคนิควิธีการต่างในการการพิมพ์ลายผ้าด้วยสีธรรมชาติ เป็นงานศิลปะนำมาต่อยอดเพื่อสร้างธุรกิจ และจำหน่ายในชุมชน ส่งผลให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียน และสามารถเป็นเจ้าของธุรกิจได้เมื่อสำเร็จการศึกษา

ในการดำเนินการพัฒนาแนวทางการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัย ฯ ได้ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนี้

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ ขั้นการศึกษาวิเคราะห์ (Situation)
 - ๕.๑.๑ ความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน
 - ๕.๑.๒ ความต้องการของตลาดในชุมชน
 - ๕.๑.๓ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำธุรกิจในสถานศึกษา
- ๕.๒ ขั้นการวางแผน (Plan)
 - ๕.๒.๑ แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

- ๕.๒.๒ เลือกธุรกิจที่เหมาะสมต่อการต้องการของผู้บริโภค
- ๕.๒.๓ จัดทำแผนธุรกิจ
- ๕.๓ ขั้นการดำเนินงาน (Implementation)
 - ๕.๓.๑ เลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการทดลอง
 - ๕.๓.๒ ผลิตสินค้าจากวัสดุธรรมชาติที่ผ่านการคัดเลือก
 - ๕.๓.๓ นำผลผลิตไปจำหน่าย
- ๕.๔ ขั้นการประเมินผล (Evaluation)
 - ๕.๔.๑ จัดบันทึกปัญหาที่เจอระหว่างการดำเนินการ
 - ๕.๔.๒ สำนวความพึงพอใจของผู้บริโภค

๖. ผลการดำเนินงาน

- ๖.๑ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ ในระดับปวช. คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๖ และระดับ ปวส. คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๓ ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓
- ๖.๒ ธุรกิจการพิมพ์ Art ธรรมชาติ ได้รับรางวัลระดับ ๔ ดาว ระดับภาค (ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร)

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๗.๑ ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
- ๗.๒ การให้คำปรึกษาแนะนำของครูที่เกี่ยวข้อง
- ๗.๓ ศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๘.๑ ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวิชาชีพตามความต้องการของสาขาวิชาและความสนใจของผู้เรียน
- ๘.๒ ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้และทักษะวิชาชีพจากการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ ควบคู่กับความรู้ในการประกอบธุรกิจไปใช้ในการประกอบธุรกิจ
- ๘.๓ ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียนและสามารถลดรายจ่ายให้กับครอบครัว

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
ประเด็นที่ ๑.๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๖.๓.๑ การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

ตามประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่องเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย ๔ ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมระเบียบวินัยปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสา เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักษา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศิลปะวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อย่างไรก็ตามปัญหาการใช้ความรุนแรงและการทะเลาะวิวาทเป็นวิกฤตปัญหาในสังคมไทยที่ส่งผลกระทบต่อหลายฝ่ายและส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและมีการปฏิบัติอย่างจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นทั้ง "คนดี" และ "คนเก่ง"

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ เล็งเห็นว่าปัญหาทะเลาะวิวาทและทำร้ายกันส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนอาชีวศึกษา จึงได้ดำเนินการส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมุ่งเน้นกลยุทธ์ ๓ ด้านได้แก่ (๑) การส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกให้กับผู้เรียน โดยได้ดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ซึ่งจะช่วยสร้างให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเชิงบวกในการเป็นคนดีและคนเก่ง (๒) การเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกให้แก่ผู้เรียน โดยได้ริเริ่มดำเนินโครงการที่มุ่งสร้างเจตคติเชิงบวกให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมตามโครงการยิ้มใส่หัวใจสวย และโครงการเรื่องดี ๕ นาที และ (๓) การเฝ้าระวังและป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยวิทยาลัย ฯ ได้ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการป้องกันและแก้ปัญหามารยาทของนักเรียนนักศึกษา (จุดเสี่ยง) และโครงการให้บริการและสนับสนุนการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย (ในเวลาและนอกเวลาราชการ) ซึ่งเป็นโครงการที่ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันมิให้ผู้เรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้าย

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ๓.๒ เพื่อใช้กระบวนการส่งเสริมพฤติกรรมและเจตคติเชิงบวกให้แก่ผู้เรียนอาชีวศึกษา

๔. กรอบแนวคิด

๔.๑ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามโครงการป้องกันและแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา (จุดเสี่ยง) และโครงการให้บริการและสนับสนุนการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย (ในเวลาและนอกเวลาราชการ) ส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความปลอดภัยและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการดำเนินการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิทยาลัย ฯ ได้บูรณาการแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) (Bower and Hilgard, ๑๙๘๑) ซึ่งเป็นกระบวนการที่สังคมช่วยให้บุคคลมีการเรียนรู้ และรับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี บรรทัดฐานทางสังคมไว้เป็นของตน และทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก (Positive Reinforcement) จากการทำกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมที่หลากหลายเพื่อสร้าง “คนดี คนเก่ง” ตามหลักการขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ร่วมกับการเสริมสร้างเจตคติเชิงบวก (Positive Attitude) จากการร่วมกิจกรรม “ยิ้มใส ไหว้สวย” และ “เรื่องดี ๕ นาที” ซึ่งเป็นโครงการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต ควบคู่ไปกับการเฝ้าระวังและป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) ของสกินเนอร์ (B.F. Skinner, ๑๙๙๐) โดยมีเป้าหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมด้วยการเสริมแรงเชิงบวกในด้านพฤติกรรมและเจตคติร่วมกับกระบวนการเฝ้าระวังดังกล่าวได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรมตามมาตรฐานของสังคม และเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครอง ของครูผู้สอน และของสถานประกอบการ ดังนี้

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติ
- ๕.๒ อนุมัติและจัดสรรงบประมาณ
- ๕.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๔ ประชุมชี้แจงและมอบหมายงาน
- ๕.๕ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อร่วมกันดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน
- ๕.๕ จัดทำตารางการปฏิบัติงานของทั้ง ๒ โครงการ
- ๕.๖ ดำเนินการลาดตระเวนจุดเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาตามตารางที่กำหนด ในช่วงเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนและช่วงที่ผู้เรียนเดินทางไป - กลับ
- ๕.๗ เฝ้าระวังและประสานงานโดยใช้วิทยุสื่อสารคลื่อนความถี่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ๑๔๗.๗๐๐ MHz เมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติให้รายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผ่านช่องทางดังกล่าว
- ๕.๘ สรุปและรายงานผล

๖. ผลการดำเนินงาน

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ระดับปวช. คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และระดับ ปวส. คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๗.๑ การประยุกต์ใช้แนวความคิดการขัดเกลาทางสังคมอย่างเป็นระบบ
- ๗.๒ การเสริมแรงเชิงบวกให้แก่ผู้เรียน
- ๗.๓ ความใส่ใจต่อผู้เรียนของครูที่เกี่ยวข้อง

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๘.๑ นักเรียนนักศึกษา ได้รับความปลอดภัยในการเดินทาง
- ๘.๒ เหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษาลดลงหรือไม่มี
- ๘.๓ นักเรียนนักศึกษา มีความปลอดภัยทั้งในและนอกเวลาราชการโดยการดูแลจากผู้ปฏิบัติงานของสถานศึกษาและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา
ประเด็นที่ ๒.๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

๖.๕.๒ การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม

การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทางอาชีพผู้สำเร็จการศึกษา มีสมรรถนะอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ โดยวิทยาลัย ได้พัฒนานวัตกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือ กำหนดรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาระบบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

หลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนทางการจัดการศึกษา เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทาง ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาเกิดความรู้ เกิดทักษะ เกิดเจตคติที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการฝึกฝนสมรรถนะดังกล่าวมีจุดมุ่งหมาย เป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้าน บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่วางไว้หลักสูตรจึง เปรียบเสมือนเป้าหมายของเมืองที่ดีและมีคุณภาพของประเทศ การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องรู้ ปัญหา สภาพของปัญหา เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างตรงประเด็น นอกจากนี้หลักสูตรที่ดีต้อง สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบททางสังคมอีกด้วย โดยเนื้อหาสาระในการเรียนควรมี ความหมายต่อการดำรงชีวิตและการมีงานทำของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม และพัฒนา โดยความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนา หลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนด รายวิชาเพิ่มเติม โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ความต้องการของผู้เรียน การดำรงชีวิตและการมีงานทำในอนาคตของผู้เรียน เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรรายวิชานั้นและสร้างความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้านทฤษฎี การเรียนรู้ด้านทักษะ และการปรับ เจตคติของผู้เรียน

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
- ๓.๒ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านทฤษฎี ด้านทักษะ และด้านเจตคติอย่างสมดุล

๔. กรอบแนวคิด

๔.๑ การวิเคราะห์และการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
คุณภาพของหลักสูตรรายวิชา ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อคุณภาพของ
ผู้เรียน

ในการดำเนินการพัฒนาระบบส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยการ
ปรับปรุงรายวิชาเดิม วิทยาลัย ฯบูรณาการแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอนเชิงระบบ ของ
โอลิวา (Oliva, P. F.,๒๐๐๙) ซึ่งประกอบด้วย ๖ กระบวนการหลัก ได้แก่ (๑) การวิเคราะห์ความต้องการ
ของผู้เรียน สังคม และกำหนดเป้าประสงค์ของการศึกษา (๒) การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน สังคม
เนื้อหาสาระ และกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (๓)การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (๔) การกำหนด
รูปแบบของหลักสูตร (๕) การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ และ (๖) การประเมินหลักสูตร นอกจากนี้ วิทยาลัย ฯ
ยังได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมและจัดการฝึกอบรมครูผู้สอนในการวิเคราะห์และพัฒนา
หลักสูตร การออกแบบการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งได้พัฒนาแนวทางการติดตามและประเมินผลการจัดการ
เรียนรู้ ให้มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบอีกด้วย โดยมีนวัตกรรมที่ได้พัฒนาขึ้น ดังนี้

- (๑) การศึกษาช่องว่างสมรรถนะของผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายที่ออกฝึกงาน (Competency Gap)
ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ โดยประยุกต์ใช้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่
ด้านที่ ๑ คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ด้านที่ ๒ สมรรถนะแกนกลาง
ด้านที่ ๓ สมรรถนะอาชีพ แบ่งเป็น ความรู้ ทักษะ และ สมรรถนะประจำสาขางาน
- (๒) พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรรายวิชา และ
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะโดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม โดยบูรณาการผล
การศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการควบคู่กับสมรรถนะรายวิชาที่หลักสูตรกำหนด และ
ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนด้านการวิเคราะห์หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรรายวิชา และ
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีนวัตกรรมได้แก่
หลักสูตรการฝึกอบรมครูผู้สอน แบบฟอร์มตารางวิเคราะห์หลักสูตร และแบบฟอร์มแผนการจัดการ
เรียนรู้ที่วิทยาลัย ฯ ได้พัฒนาขึ้น
- (๓) วิเคราะห์หลักสูตรและออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาโดยครูผู้สอน
- (๔) พัฒนาแบบตรวจสอบคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการ
ตรวจสอบคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา และตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
โดยมีนวัตกรรมคือ แบบตรวจสอบคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตร และแบบตรวจสอบคุณภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่วิทยาลัย ฯ ได้พัฒนาขึ้น
- (๕) พัฒนาแบบนิเทศการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการนิเทศการจัดการเรียนรู้ โดยมีนวัตกรรม คือ
แบบนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่วิทยาลัย ฯ ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเกณฑ์และตัวชี้วัดใน
การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอนเพื่อเลื่อนเงินเดือน ตลอดจนมีการสะท้อนผลการนิเทศ
ไปยังครูผู้สอนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนา

- ๕.๕ พัฒนาแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักสูตรในรูปแบบของไฟล์ Excel พร้อมสูตรคำนวณเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา
- ๕.๖ พัฒนาแบบประเมินคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง
- ๕.๗ ผูกอบรมและชี้แจงการใช้แบบฟอร์ม
- ๕.๘ ครูผู้สอนดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาโดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลข้อมูลความพึงพอใจของสถานประกอบการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากนั้นจึงออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ความต้องการของผู้เรียน การดำรงชีวิตและการมีงานทำในอนาคตของผู้เรียน
- ๕.๙ ครูส่งตารางวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้
- ๕.๑๐ คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งประชุมและประเมินคุณภาพตารางวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์ของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกรุงเทพมหานครและแจ้งผลการประเมินให้ครูผู้สอนทราบ
- ๕.๑๑ ครูผู้สอนปรับแก้ตารางวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
- ๕.๑๒ ครูผู้สอนจัดทำบันทึกหลังสอนโดยเขียนปัญหาอุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนการสอน
- ๕.๑๓ ฝ่ายวิชาการสรุปและรายงานผลการประเมินคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้
- ๕.๑๔ วิทยาลัยฯ นำผลการประเมินคุณภาพการวิเคราะห์หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ไปประกอบการพิจารณาการประเมินผลการปฏิบัติราชการของครูผู้สอน

๖. ผลการดำเนินงาน

- ๖.๑ ร้อยละของครูผู้สอนที่พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- ๖.๒ การตรวจสอบการวิเคราะห์หลักสูตร ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐
- ๖.๓ การตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๗๖ และ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๕๐ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๖๓

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๗.๑ การพัฒนาระบบส่งเสริมสนับสนุนแบบองค์รวม (Holistics) และมีความเชื่อมโยงกัน ตลอดจนมีการสะท้อนผล และประเมินผล
- ๗.๒ หลักสูตรการฝึกอบรมครูผู้สอนที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสำหรับครูผู้สอนทุกคน
- ๗.๓ การนำความเห็นของสถานประกอบการซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร
- ๗.๔ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอน

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

๘.๑ ครูมีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา

๘.๒ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านทฤษฎี ด้านทักษะ และด้านเจตคติอย่างสมดุล เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา
ประเด็นที่ ๒.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

๖.๖.๖ การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ

การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอนเป็นการพัฒนาศักยภาพให้แก่ครูผู้สอนโดยมีแผนการพัฒนาตนเองและดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงาน ความต้องการจำเป็น องค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการสอน จนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ อาชีพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ เป็นพลเมืองดีของสังคม มีส่วนร่วมในการพัฒนา ประเทศในฐานะของกำลังคนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ โดยวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพได้ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้พัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

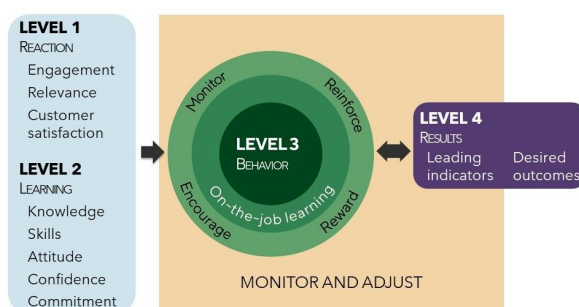
คำว่า “ครู” มีความหมายลึกซึ้งกว้างขวางมาก โดยรากศัพท์ภาษาบาลีจากคำว่า “ครู” หรือ ภาษาสันสกฤตจากคำว่า “คุรุ” มีความหมายว่า “ผู้สั่งสอนศิษย์ หรือ ผู้ควรได้รับการเคารพ” อย่างไรก็ตาม ผลจากกระแสการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาในปัจจุบันส่งผลให้ครูต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ปัจจุบันในศตวรรษที่ ๒๑ โดยครูต้องพัฒนาทักษะให้ครอบคลุม สมรรถนะที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา นอกจากนี้ ครูไทยในอนาคตยังต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่สอนและต้องมีเทคนิควิธีการให้ผู้เรียนสร้าง องค์ความรู้จากประสบการณ์ ตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ฝึกให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม โดยครูเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ และแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยต่อผู้เรียน ทั้งนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะ สัมฤทธิ์ผลได้ก็ต่อเมื่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาครูทั้งด้านนโยบายและด้านการพัฒนาตนเองของ ครูควบคู่กันไป นอกจากนี้ ในการทำหน้าที่ข้าราชการครูนั้น ครูผู้สอนยังมีความจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่พิเศษที่ได้รับมอบหมายอีกด้วย เช่น ทักษะในการจัดทำหนังสือราชการ ทักษะ ในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและเหมาะสม เป็นต้น ให้ครบถ้วนตาม โครงสร้างหลักสูตรการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ตำแหน่งครูผู้ช่วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๗/ ว๑๙ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ และเป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อ เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และบุคลิกลักษณะของครูผู้ช่วยด้านการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นครูมืออาชีพได้ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ พบว่า ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งครูผู้ช่วย ณ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ยังมีทักษะในการปฏิบัติงานทั้ง ๒ ด้านอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและการพัฒนาคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้ ซึ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าวเกิดจากสมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้ครูผู้ช่วยยังไม่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด นอกจากนี้ ยังพบว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องของครูผู้ช่วยยังอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับความคาดหวังของสถานศึกษาซึ่งกำหนดไว้ นอกจากนี้ ผลการทดสอบความรู้พื้นฐานของครูผู้สอนในด้านการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน พบว่า ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ครูผู้ช่วยที่มีระดับคะแนนตั้งแต่ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๒๕ จากจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด

ดังนั้น วิทยาลัย ฯ จึงได้จัดดำเนินการพัฒนาครูผู้ช่วยที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ณ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานทั้งในด้านการสอนและการทำหน้าที่พิเศษที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตลอดจนเป็นไปตามความคาดหวังของสถานศึกษา โดยได้บูรณาการแนวคิดในการดำเนินการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ตำแหน่งครูผู้ช่วยตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๗/ ๖๑๙ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีโครงสร้างหลักสูตรในการฝึกอบรม ๖ หมวด ประกอบด้วย ๑) หมวดที่ ๑ วินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ๒) หมวดที่ ๒ การจัดการเรียนการสอน ๓) หมวดที่ ๓ การบริหารจัดการชั้นเรียน ๔) หมวดที่ ๔ การมีส่วนร่วมการพัฒนาในสถานศึกษาและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ ๕) หมวดที่ ๕ ทักษะการใช้ภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัล การดำเนินการพัฒนาครูให้เป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เกณฑ์การประเมิน PA ด้านการพัฒนาตนเอง และแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมของ ดี.เจ. นิโคล (D.J Nicol) เป็นรูปแบบการพัฒนาบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเชื่อว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคคลทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ และทักษะได้ดีที่สุด ประกอบด้วยวงจรการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ผสมผสานกับกระบวนการกลุ่ม (Group Process) (กรมสุขภาพจิต, ๒๕๕๓) และได้บูรณาการแนวคิดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการโดยเน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ ของไซเบอร์แมน (Sibermen, ๑๙๙๘) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เสนอความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดการพัฒนาการโดยวิธีการหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินการพื้นฐานใน ๓ เรื่อง ได้แก่ ๑) การเรียนรู้ด้วยตนเอง ๒) การสอนงานหรือการฝึกอบรมในขณะทำงาน และ ๓) การฝึกอบรม พร้อมทั้งดำเนินการติดตามและประเมินผลตามแนวคิดประเมินผลการฝึกอบรมตามแนวคิด New World Kirkpatrick Model (Kirkpatrick, ๒๐๑๖) โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๖ ลูกชายของ Kirkpatrick และภรรยาของเขา (Wendy Kayser) ได้ปรับปรุงทฤษฎีดั้งเดิมของบิดา ให้ชื่อใหม่ว่า New World Kirkpatrick Model และจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ Four Levels of Training Evaluation จุดเด่นที่เพิ่มขึ้นมาคือ การเน้นความสำคัญในการทำให้การฝึกอบรมเป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ มีรายละเอียด ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

THE NEW WORLD KIRKPATRICK MODEL

๑) การประเมินปฏิกิริยา (Reaction) เป็นการวัดการตอบสนองหรือความรู้สึกที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีต่อการฝึกอบรมโดยการตั้งคำถามเพื่อดูว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมพึงพอใจกับประสบการณ์ที่ได้รับหรือไม่ ทั้งในด้านคุณภาพของเนื้อหา วิทยากร และประโยชน์ต่อการทำงาน การประเมินในลำดับแรกนี้เรียกกันโดยทั่วไปว่า “Smile Sheet” เพราะส่วนมากมักจะได้รับคำตอบที่เป็นบวกเพื่อให้กำลังใจแก่ผู้จัด ทั้งนี้ ตามแนวคิดของ Kirkpatrick แสดงให้เห็นว่าโครงการฝึกอบรมทุกโครงการจำเป็นต้องประเมินการตอบสนองของผู้เข้ารับการอบรมเพื่อให้รู้ว่าการฝึกอบรมนั้นมีคุณค่ามากน้อยเพียงใด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความตั้งใจอย่างไร มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันหรือไม่ มีปฏิกิริยาอย่างไรต่อการฝึกอบรม และได้อะไรไปมากน้อยเพียงใดจากการฝึกอบรม ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการฝึกอบรมให้ดีขึ้นในอนาคต แม้ว่าการตอบสนองในเชิงบวก จะไม่ได้เป็นการรับประกันว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องได้รับการเรียนรู้อะไรเสมอไป แต่คำตอบที่ออกมาในเชิงลบค่อนข้างจะสื่อความหมายที่ตรงไปตรงมาว่าโครงการนี้ไม่ได้รับความสนใจหรือไม่เป็นที่พอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างแท้จริง ผู้ประเมินจึงควรให้ความสำคัญกับการตอบสนองในเชิงลบมากกว่า

๒) การประเมินการเรียนรู้ (Learning) เป็นการวัดว่าเนื้อหาการฝึกอบรมได้รับการดูดซับเข้าเป็นความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด มีความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อะไรที่ได้เรียนรู้ และอะไรที่ไม่ได้เรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรมหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่ การประเมินและวิเคราะห์ในลำดับที่สองนี้มีความท้าทายและใช้เวลามากกว่าการประเมินในลำดับที่หนึ่ง เทคนิคที่ใช้ในการประเมินมีความหลากหลายด้วยการทดสอบอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การประเมินเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม โดยการประเมินควรทำเป็นสองระยะ คือ ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม เพื่อดูว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด (การประเมินความรู้ก่อนรับการฝึกอบรมยังไม่ใช้การเรียนรู้ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเมินความรู้หลังการฝึกอบรมว่ามีการเรียนรู้มากขึ้นเท่าใด จึงจัดเป็นการประเมินในลำดับที่สอง) ทั้งนี้ ใน New World Kirkpatrick Model นอกเหนือจะประเมินการเรียนรู้ซึ่งเป็นแนวทางดั้งเดิมแล้ว ยังเพิ่มการประเมินความคิดของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ามาอีกเรื่องหนึ่งเพื่อดูว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความตั้งใจว่าจะทำอะไรที่แตกต่างไปจากเดิม มีความมั่นใจเพียงใดว่าจะสามารถทำสิ่งนั้นได้ และมีแรงจูงใจมากน้อยเพียงใดที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารที่จะต้องกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปรับปรุงทักษะ ความรู้ และทัศนคติของพวกเขาในลักษณะการพัฒนาตนเองโดยผู้บริหารเป็นผู้ให้การสนับสนุนในสิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อการปรับปรุงเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินในลำดับที่สอง โดยอาจแยกผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทั่วไป และกลุ่มควบคุมเพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับและกลยุทธ์ที่ใช้ในการประเมินควรสอดคล้องกับเป้าหมายของการฝึกอบรม อีกทั้งควรกำหนดกระบวนการให้คะแนนที่ชัดเจนเพื่อลดความเป็นไปได้ที่จะมีคะแนนประเมินที่ไม่สมเหตุสมผล

๓) การประเมินพฤติกรรม (Behavior) เป็นการวัดว่าการฝึกอบรมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการทำงาน เช่น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างทางพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม การประเมินในลำดับที่สามนี้เป็นเรื่องที่ท้าทายเพราะผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้และความชำนาญแตกต่างกัน มีความทุ่มเทให้กับการพัฒนาตนเองและการพัฒนาตนเองที่แตกต่างกัน ผู้ประเมินจึงไม่สามารถทราบได้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนจะเริ่มนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้เมื่อไร ควรจะเริ่มประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรมเมื่อไร บ่อยครั้งเพียงใด และด้วยวิธีใด แต่โดยหลักการทั่วไป

จะเริ่มการประเมินหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมอย่างน้อย ๓ เดือน แต่ไม่เกิน ๖ เดือน ผู้เข้ารับการฝึกอบรม อาจต้องการความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชา เพราะการเปลี่ยนพฤติกรรม จะทำได้ก็ต่อเมื่อ มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เท่านั้น ในบางครั้งผู้ประเมินอาจไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงอะไรในตัวผู้เข้ารับการฝึกอบรมแม้จะให้เวลายาวนานถึง ๖ เดือน และสรุปการฝึกอบรมว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่ได้เรียนรู้ อะไรเพิ่มเติม และการฝึกอบรมไม่สัมฤทธิ์ผล ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาอาจเรียนรู้มาได้ไม่น้อย แต่วัฒนธรรมของทีมหรือขององค์กรนั่นเองที่สกัดกั้นการเปลี่ยนพฤติกรรมของพวกเขา หรืออาจเป็นคู่มือ หรือกระบวนการทำงานที่ไม่เปิดโอกาสให้พวกเขาสามารถนำแนวคิดใหม่ๆ มาปรับใช้ หรืออาจเป็นเพราะ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมขาดความมั่นใจเพราะไม่ได้รับโอกาสหรือการสนับสนุนให้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรพัฒนากระบวนการที่สนับสนุน ส่งเสริม และให้รางวัลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดย New World Kirkpatrick Model เรียกกระบวนการส่งเสริมและให้การสนับสนุน นี้ว่า ตัวขับเคลื่อนที่จำเป็น (Required Drivers) ตัวอย่างเช่น ถ้าสมาชิกทีมงานผู้ใดใช้ทักษะใหม่อย่างได้ผล ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับทักษะนั้น หรือให้คำยกย่องชื่นชมกับการกระทำของเขา การวัดพฤติกรรม เป็นกระบวนการที่ใช้เวลานานหลายสัปดาห์หรือหลายเดือนเพราะไม่ได้เพียงดูว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เท่านั้น ยังรวมถึงความต่อเนื่องและยั่งยืนของการเปลี่ยนแปลง โดย เทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการประเมิน ในลำดับที่สามได้แก่ ๑) การสังเกต สัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์เป็นระยะ ๒) ควรประเมินแบบค่อยเป็นค่อยไป เช่น เริ่มด้วยการสังเกต จนกระทั่งเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน จึงค่อยใช้เครื่องมือตัวอื่น เช่น การทดสอบ เป็นต้น ๓) การเปลี่ยนแปลงที่จะประเมิน คือ เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ เป็นการเปลี่ยนแปลง ในเรื่องที่สำคัญหรือไม่ และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่คงอยู่ต่อเนื่องยาวนานหรือไม่ ๔) ไม่ควรประเมินภายในระยะสามเดือนหลังการฝึกอบรม เพราะการเปลี่ยนแปลงใด ๆ หากมีขึ้นในระยะดังกล่าว อาจเป็นเพียง ความต้องการลองของลองวิชา เกิดขึ้นและขาดหายไปได้ง่าย จึงควรให้เวลาอย่างน้อยสามเดือน หรือ อาจมากกว่าสำหรับบางคนซึ่งต้องการเวลาในการพัฒนาตนเองมากกว่านั้น ๕) การประเมินแบบ ๓๖๐ องศา เป็นอีกเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้ การประเมินจากหลายมุมมองจะช่วยให้ได้ผลการประเมินที่ตรงกับ ความเป็นจริงมากขึ้น ๖) การประเมินควรทำในสภาพแวดล้อมและด้วยตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และ ๗) การประเมินควรมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น ผลการทำงาน ไม่ใช่ ความคิดเห็นเป็นต้น

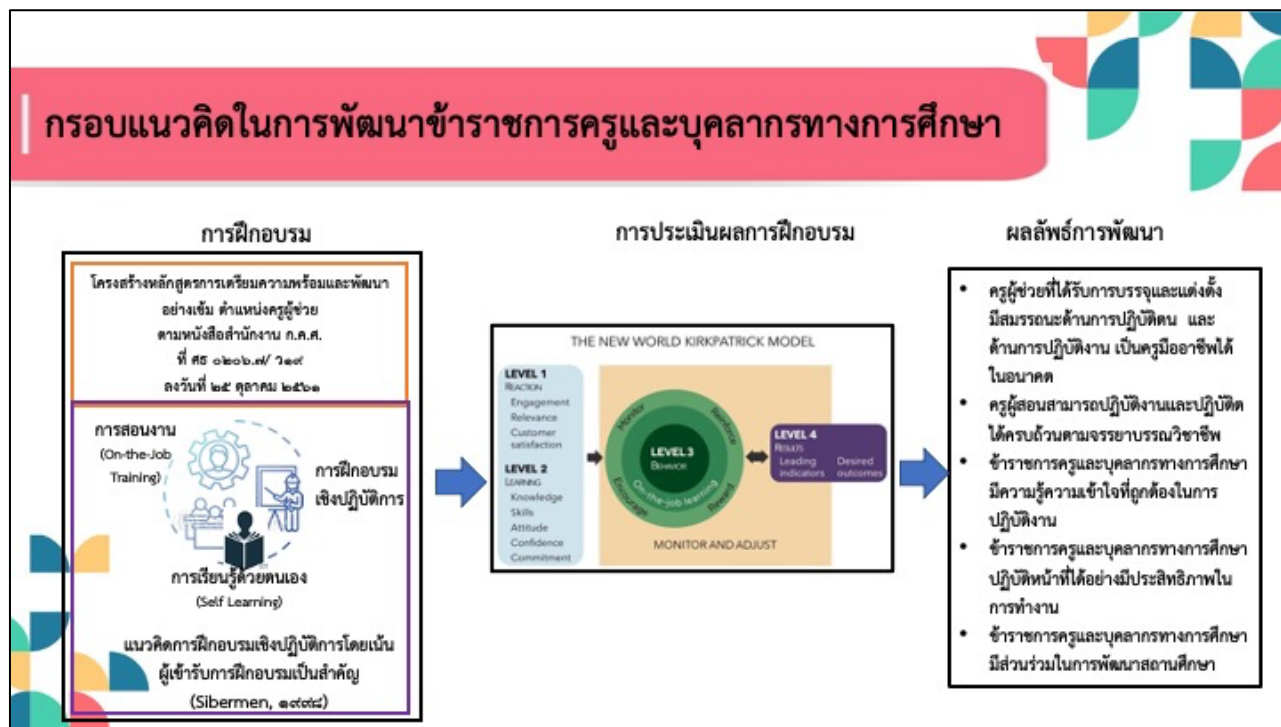
๔) การประเมินผลลัพธ์ (Results) เป็นการวัดและวิเคราะห์ผลกระทบที่การฝึกอบรมมีต่อ ธุรกิจขององค์กร New World Kirkpatrick Model เรียกผลดังกล่าวว่า ตัวชี้วัดหลัก (Leading indicators) เช่น พนักงานอยากอยู่กับองค์กร (Employee Retention) นานขึ้น ผลผลิตสูงขึ้น ขวัญกำลังใจดีขึ้น ความสูญเสียลดลง ยอดขายเพิ่มขึ้น คุณภาพงานดีขึ้น ความพอใจของลูกค้าสูงขึ้น ข้อร้องเรียนของพนักงาน ลดลง เป็นต้น ถึงแม้ว่าตัวชี้วัดทั้งหลายที่กล่าวมาจะเป็นความมุ่งหมายหลักของการจัดการฝึกอบรม แต่ก็ ไม่ค่อยมีผู้ประเมินลำดับที่สี่นี้อย่างจริงจัง เนื่องจากการประเมินความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาฝึกอบรมกับ ผลกระทบทางธุรกิจของกิจการ นอกจากจะต้องใช้เวลาและความชำนาญในการวิเคราะห์แล้ว ยังเป็นเรื่อง ยากที่จะทำให้ได้ผลที่ถูกต้องชัดเจน

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อฝึกอบรมครูผู้สอนให้สามารถปฏิบัติงานและปฏิบัติได้ครบถ้วนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ๓.๒ เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน
- ๓.๓ เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงาน
- ๓.๔ เพื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา

๔. กรอบแนวคิด

๔.๑ การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคุณภาพการจัดการศึกษา ส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน

๕. วิธีดำเนินการ

ระยะที่ ๑ ขั้นเตรียมการ

- ๕.๑ ดำเนินการตรวจสอบช่องว่างสมรรถนะของครูผู้ช่วย
- ๕.๒ ดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการสอน และด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย
- ๕.๓ จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติ
- ๕.๔ อนุมัติและจัดสรรงบประมาณ
- ๕.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๖ ประชุมชี้แจงและมอบหมายงาน
- ๕.๗ ให้ครูบันทึกข้อมูลใน ID PLAN ของสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
- ๕.๘ พัฒนาแบบเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ แบบประเมินผลการฝึกอบรม แบบนิเทศการสอน แบบตรวจสอบคุณภาพตารางวิเคราะห์หลักสูตร แบบตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตาม ว PA

ระยะที่ ๒ การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

- ๕.๙ จัดทำหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพื่ออบรมเชิงปฏิบัติการ
- ๕.๑๐ ขออนุมัติหลักสูตรฝึกอบรมต่อผู้อำนวยการ
- ๕.๑๑ ขออนุญาตเปิดการฝึกอบรมหลักสูตรในรูปแบบของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

๕.๑๒ ขออนุญาตดำเนินการฝึกอบรมและใช้งบประมาณ

๕.๑๓ จัดทำตารางฝึกอบรม

๕.๑๔ ประสานเพื่อเชิญวิทยากร

ระยะที่ ๓ การพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานโดยการฝึกอบรม โดยกลุ่มเป้าหมายสำคัญคือครูผู้ช่วย

๕.๑๕ จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูผู้ช่วยในด้านการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน

๕.๑๖ ประเมินผลหลังการฝึกอบรม โดยการประเมินปฏิกิริยา (Reaction) ด้วยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมระหว่างการฝึกอบรม และหรือจัดทำแบบประเมินผลความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม

๕.๑๗ ประเมินผลการเรียนรู้ (Learning) ด้วยแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม

ระยะที่ ๔ การพัฒนาทักษะปฏิบัติงานสำหรับครูผู้ช่วย และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน โดยการสอนงานและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มเติมในหัวข้อใหม่เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๕.๑๘ ฝึกอบรมระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการสอนงาน (On-the-Job Training) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning)

๕.๑๙ ประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงาน (Behavior) โดยนิเทศด้านการสอนและด้านการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕.๒๐ จัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ใน ๓ เรื่อง ทุกภาคเรียน ได้แก่ (๑) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปฏิบัติงาน (๒) ด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และ (๓) ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอาชีพและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

๕.๒๑ จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านกลุ่ม PLC (Professional Learning Community)

๕.๒๒ จัดการประกวดวิจัยในชั้นเรียน ตามโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและการประกวดวิจัยในชั้นเรียน

๕.๒๒ ประเมินผลลัพธ์ (Result) ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยใช้การประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๕.๒๓ สรุปผลการประเมิน และนำไปปรับปรุง พัฒนาในลำดับต่อไป และเขียนเป็นรูปแบบการพัฒนาครูของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ

๖. ผลการดำเนินงาน

๖.๑ ร้อยละของครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนา คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๖.๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานในระดับดีเด่นและดีมาก จำนวน ๒๘ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๗.๑ หลักสูตรการฝึกอบรมที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานสอนและการปฏิบัติหน้าที่พิเศษที่ได้รับมอบหมายสำหรับครูผู้สอน

๗.๒ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอน

๗.๓ การฝึกอบรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูเท่าทันสถานการณ์

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๘.๑ ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติงานและปฏิบัติตนได้ครบถ้วนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ๘.๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน
- ๘.๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงาน
- ๘.๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา
ประเด็นที่ ๒.๓ ด้านการบริหารจัดการ

๖.๗.๔ การพัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ได้ดำเนินการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยในการพัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอ ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ วิทยาลัย ฯ ได้ดำเนินการวางแผนและพัฒนาอาคารสถานที่ ดังนี้

(๑) จัดทำโครงการปรับปรุงซ่อมแซม ครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างต่อเนื่อง ทุกปีงบประมาณ ทั้งนี้ ในการอนุมัติการซ่อมบำรุง จะคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนของแต่ละรายการ

(๒) จัดทำโครงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์งานบ้านงานครัวและอุปกรณ์ทำความสะอาดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างต่อเนื่อง ทุกปีงบประมาณ

(๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ วิทยาลัย ฯ ได้รับงบประมาณในการปรับปรุงหอประชุม วงเงินงบประมาณ

(๔) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ วิทยาลัย ฯ ได้รับงบประมาณในการจัดหาครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วงเงินงบประมาณ

(๕) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ วิทยาลัย ฯ ได้รับงบประมาณในการปรับปรุงระบบไฟฟ้าแรงต่ำและแรงสูง วงเงินงบประมาณ

ในการกำกับติดตามด้านความสะอาด และความปลอดภัยของอาคารสถานที่ วิทยาลัย ฯ ดำเนินการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ราชการ

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

งานบริหารจัดการอาคารสถานที่เป็นงานที่ใกล้ชิดกับทุกคนส่วนใหญ่มักมองข้ามเนื่องจากขาดความเข้าใจในความสำคัญของงานอาคารและสถานที่ จึงเป็นเหตุให้อาคารสถานที่ขาดการดูแลรักษา จนก่อเกิดความทรุดโทรมของสถานที่ งานดูแลรักษาความสะอาดอาคารและสถานที่เป็นงานบริการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากผู้ใช้อาคารและผู้มาติดต่อราชการสามารถพบเห็นและสัมผัสได้โดยตรง ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงาน จึงต้องมีการควบคุมดูแลการรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่เป็นภาระงานที่สำคัญต่อการให้บริการทางการศึกษา เช่นกัน ในการปฏิบัติงานดูแลรักษาความสะอาดและความปลอดภัยของอาคารสถานที่ให้มีคุณภาพนั้น นอกเหนือจากความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำความสะอาดแล้ว ระบบการบริหารพื้นที่ และระบบการติดตามและประเมินผลด้านความสะอาด มีความสำคัญอย่างยิ่งและส่งผลให้การดำเนินงานรักษา

ความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ราชการประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร ในภาพรวม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มาติดต่อราชการ

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ เล็งเห็นความสำคัญในด้านการดูแลอาคารสถานที่ให้พร้อมต่อการให้บริการผู้เรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ความสะอาดและความปลอดภัยด้วยวงจรการบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) ควบคู่กับการพัฒนา แนวทางในการติดตามและประเมินผลด้านความสะอาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อบริหารจัดการงานด้านความสะอาดของอาคารสถานที่ภายในวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพ
- ๓.๒ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยต่อผู้เรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อราชการ
- ๓.๓ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความประทับใจต่อองค์กรแก่ผู้เรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อราชการ

๔. กรอบแนวคิด

- ๔.๑ การบริหารจัดการงานด้านความสะอาดและความปลอดภัยของอาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความสะอาดและความปลอดภัยในการใช้งานอาคารสถานที่ของผู้เรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อราชการ

ในการดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ราชการ วิทยาลัย ฯ ได้บูรณาการแนวคิดวงจรการบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) ควบคู่กับการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๕. วิธีดำเนินการ

การวางแผน (Plan)

๕.๑ สำรวจอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ

๕.๒ จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติ

๕.๓ อนุมัติและจัดสรรงบประมาณ

๕.๔ แต่งตั้งนักการภารโรงรับผิดชอบด้านความสะอาด และแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ

๕.๕ ประชุมชี้แจงแนวทางในการทำความสะอาดพื้นที่ และการเบิกวัสดุ อุปกรณ์

๕.๖ พัฒนาแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผลด้านความสะอาด

๕.๗ แต่งตั้งผู้นิเทศก์ด้านความสะอาดของพื้นที่ต่างๆ และแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ

๕.๘ ประชุมชี้แจงและมอบหมายงานคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อการติดตามและประเมินผล

การดำเนินงาน (Do)

๕.๙ ดำเนินการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้อง

๕.๑๐ ปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภคให้พร้อมใช้งาน

๕.๑๑ นักการภารโรงดำเนินการทำความสะอาด โดยมีผู้นิเทศก์ด้านความสะอาดติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

๕.๑๒ หัวหน้างานอาคารสถานที่ประชุมนักการภารโรงและแจ้งผลการนิเทศแต่ละสัปดาห์ให้นักการภารโรงทราบ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนางานดูแลความสะอาดของแต่ละพื้นที่ตามคำแนะนำ

๕.๑๓ หัวหน้างานอาคารสถานที่สรุปผลการนิเทศติดตามและรายงานต่อวิทยาลัย ฯ

๕.๑๔ วิทยาลัย ฯ นำผลการนิเทศก์ด้านความสะอาดมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักการภารโรงเพื่อเลื่อนขั้นค่าจ้าง และเพื่อทำสัญญาจ้างในปีงบประมาณถัดไป

๕.๑๕ วิทยาลัย ฯ ปรับปรุงระบบการนิเทศติดตามด้านความสะอาด จากที่ใช้การประเมินด้วยแบบฟอร์มที่เป็นกระดาษซึ่งต้องใช้เวลาในการคำนวณและสรุปผลซ้ำ เป็นการประมวลสรุปผลโดยใช้การประเมินด้วย Google Form และ Google sheet สามารถสรุปผลใน Dashboard นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถตรวจสอบและรับทราบผลการนิเทศของคณะกรรมการนิเทศก์ด้านความสะอาดได้ตามเวลาจริง (Real Time) ส่งผลให้เกิดความสะดวกต่อการสรุปและรายงานผลรายสัปดาห์และรายเดือน สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการตัดสินใจและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง พัฒนาการให้บริการได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๖. ผลการดำเนินงาน

๖.๑ ร้อยละของอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ได้รับการพัฒนาให้เพียงพอและปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๖.๒ สถานศึกษามีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานซึ่งเชื่อมโยงกับการให้บริการด้านอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ที่เพียงพอพร้อมใช้งานที่เหมาะสมและปลอดภัยทุกรายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๖.๓ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ ๔.๓๑ S.D. อยู่ในระดับ ๐.๐๖

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๗.๑ ระบบการนิเทศติดตามความสะอาดที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๗.๒ การแสดงผลการประเมินที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเห็นภาพรวมได้แบบเรียลไทม์ ซึ่งนำไปสู่การให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานได้ตรงประเด็นในการปรับปรุง/พัฒนา

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

๘.๑ การบริหารจัดการงานด้านความสะอาดของอาคารสถานที่ภายในวิทยาลัย มีประสิทธิภาพ

๘.๒ ผู้เรียนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อราชการ ได้รับความสะดวกและความปลอดภัยในการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ของวิทยาลัย

๘.๓ เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความประทับใจต่อองค์กรแก่ผู้เรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อราชการ

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา
ประเด็นที่ ๒.๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

๖.๘.๑ การบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษากลุ่มทหารเกณฑ์และกลุ่มชาติพันธุ์

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามความหมายของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียน การสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียน ภาควิชาปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัด การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (Educational Inequality) เป็นประเด็นเชิงนโยบายของรัฐบาลหลายประเทศที่มีการกล่าวถึงเป็นอย่างมากในทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษานำไปสู่สำหรับประเทศไทยนั้น แม้ว่ารัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างชัดเจน แต่กลับพบว่าความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังคงเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ โดยปัจจัยสำคัญ ๓ ประการ ที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคทางการศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย ๑) การเข้าถึงบริการทางการศึกษา เช่น ที่ตั้งของโรงเรียน คุณภาพของครู คุณภาพของครุภัณฑ์ในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น (Schmidt, ๒๐๑๑) ๒) ปัญหาความไม่เสมอภาคด้านงบประมาณระหว่างโรงเรียนแต่ละขนาดตามแนวทางการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยจัดสรรค่าใช้จ่ายตามจำนวนผู้เรียน และ ๓) การถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องจากความพิการ คุณลักษณะทางสังคม ความยากจน และการด้อยโอกาส ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓) พบว่า เด็กและเยาวชนเพียงร้อยละ ๖๕ สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเด็กและเยาวชนกว่า ๑๖๐,๐๐๐ คน ขาดโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้ รายงานเรื่องความไม่เสมอภาคทางการศึกษาของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (๒๕๖๓) มีข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่า ประเทศไทยมีเด็กเยาวชนวัยเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อายุ ๓-๑๗ ปี) นอกกระบบการศึกษามากกว่า ๖๗๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาความยากจน

ความด้อยโอกาสทางสังคม ความพิการและปัญหาครอบครัว เมื่อพิจารณาโอกาสทางการศึกษาจำแนกตามภูมิภาคของประชากร และระดับอายุของเด็กและเยาวชนวัยเรียนที่ด้อยโอกาส พบว่า ผู้ที่มีอายุ ๖-๑๑ ปี มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาร้อยละ ๘๘.๗ โดยภูมิภาคที่มีโอกาสได้โอกาสเรียนน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) ปัจจัยทางด้านอาชีพของผู้ปกครอง ๒) รายได้ และ ๓) ค่านิยม ทางการศึกษาของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง (สนิรัช แก้วมี, ๒๕๕๐) โดยพบว่า ครूरเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและมีฐานะยากจน ความแตกต่างทางด้านอาชีพของผู้ปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความสัมพันธ์กับการได้รับการศึกษาของเด็กวัยเรียน โดยข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพขายแรงงานในภาคเกษตรกรรมนิยมส่งลูกเรียนในสถานศึกษาในเขตชนบทซึ่งส่วนใหญ่มีคุณภาพการศึกษาด้อยกว่าสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง และเด็กกลุ่มนี้มีโอกาสได้รับการศึกษาระดับสูงขึ้นไปน้อยกว่าเด็กในกลุ่มที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น นอกจากนี้ ผู้ปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีการย้ายถิ่นเพื่อหางานทำ ส่งผลให้ผู้เรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพในกลุ่มนี้ต้องย้ายที่อยู่อาศัยตามผู้ปกครองและไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษาคืบถ่วงตามที่รัฐบาลกำหนดให้คนไทยต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี (ไพฑูรย์ สันลารัตน์, ๒๕๕๔) ปรากฏการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่า เงื่อนไขเชิงระบาดวิทยาสังคม (Social Epidemiology) ได้แก่ อาชีพ รายได้ ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญต่อสภาพความด้อยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของประเทศต่าง ๆ (Tuchman, ๑๙๗๘ ; Brown ๒๐๐๐; Ghaziani, ๒๐๐๔ ; Zhou ๒๐๐๗ ; NESSE ๒๐๑๒)

ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาดังกล่าวได้ถูกสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในการสำรวจระดับการศึกษาของชายไทยที่เข้ารับการเกณฑ์ทหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกองทัพ ภาคที่ ๒ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ โดยผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ ๖๕ ของทหารกองประจำการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่า และผลจากการขาดโอกาสทางการศึกษาส่งผลให้ทหารเกณฑ์ที่ปลดประจำการส่วนใหญ่ต้องกลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือ และเป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ ตลอดจนขาดความยอมรับนับถือในตนเอง ปรากฏการณ์ของทหารเกณฑ์ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษาและเป็นกำลังคนในวัยทำงานที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันตามยุทธศาสตร์ชาติ หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไข

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ เป็นสถานศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางในสาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสาขาวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมที่มีความต้องแรงงานระดับฝีมือในประเทศจำนวนมาก โดยสาขาดังกล่าวเป็นสาขาที่ถือเป็นรากแก้วของสถานศึกษา เริ่มดำเนินการจัดการศึกษาในสาขาดังกล่าวตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๙ เป็นต้นมา ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนช่างหนังราชดำเนิน” วิทยาลัย ฯ ได้เล็งเห็นประโยชน์ในการพัฒนาทหารกองประจำการ ในสังกัดกองทัพภาคที่ ๒ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับกำลังพลกองประจำการและผู้สนใจ ในการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง สาขารัฐกิจค้าปลีก และสาขาอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งเป็นสาขาที่มีความต้องการแรงงานระดับฝีมือทั้งในภาคประกอบการ และภาครัฐ โดยความร่วมมือกับกองทัพภาคที่ ๒ และผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการด้านเครื่องหนัง เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพด้านเครื่องหนังในสถานประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระ หรือรับราชการทหารกองหนุน เช่น การปฏิบัติงานในตำแหน่งนายทหารประทวน หรือการปฏิบัติงานในส่วนงานกายอุปกรณ์ในโรงพยาบาล เป็นต้น สำหรับกลุ่มผู้เรียนชาติพันธุ์ เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่

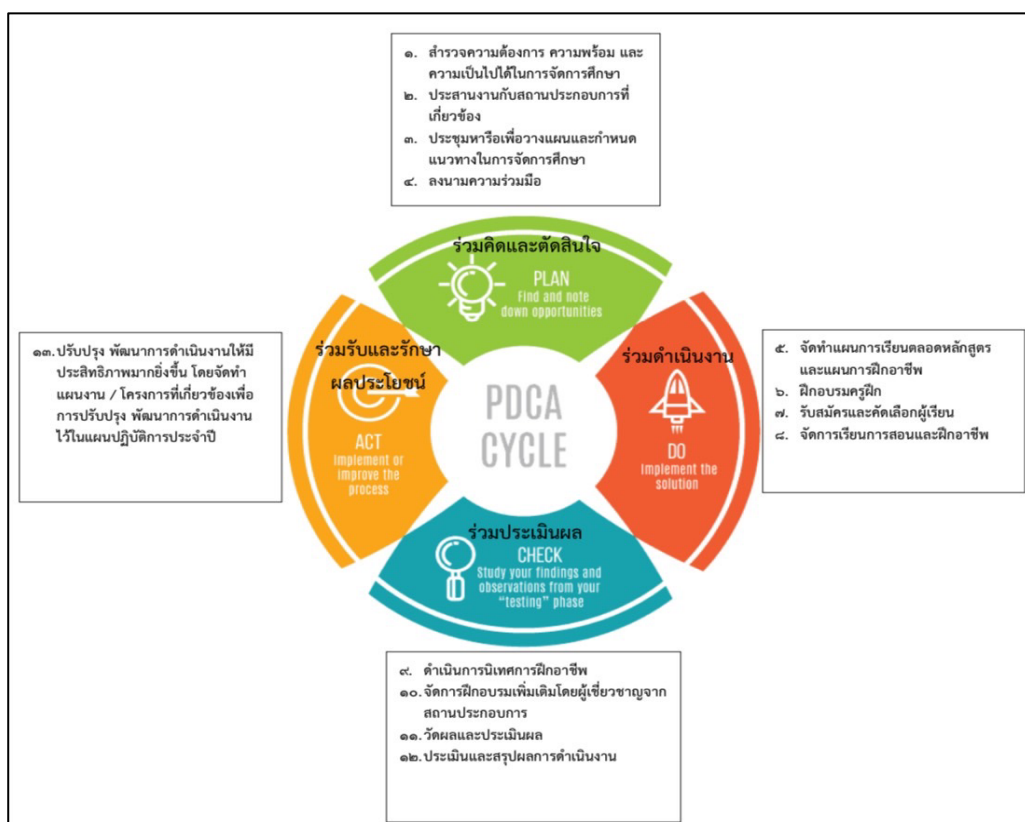
วิทยาลัย ฯ ได้ประสานให้ความช่วยเหลือในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ใน ๒ สาขาวิชา คือ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และสาขาวิชาอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา และสร้างงานสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนกลุ่มดังกล่าว โดยพบว่า ผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์มักศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นจึงไปช่วยครอบครัวทำงานในไร่เป็นหลัก และมีรายได้ไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ไม่เพียงพอในการเลี้ยงดูตนเอง นอกจากนี้ กลุ่มชาติพันธุ์จะมีวัฒนธรรมให้ลูกสาวแต่งงานมีครอบครัวในขณะที่มีอายุน้อย ส่งผลให้เสียโอกาสในการศึกษาต่อและมีงานทำ วิทยาลัย ฯ จึงได้ประสานไปยังสถานศึกษาและประชาสัมพันธ์รับสมัครผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระบบทวิภาคี เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนเกิดความมั่นคงในชีวิตมากยิ่งขึ้น

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา
- ๓.๒ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

๔. กรอบแนวคิด

การพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาโดยความร่วมมือของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ๓ ฝ่าย คือ สถานศึกษา สถานประกอบการภาคเอกชน และสถานประกอบการที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ โดยบูรณาการแนวคิดในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามวงจรบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) และแนวคิดในการสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดของโคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, ๑๙๘๑) ซึ่งมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ๒) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ ๓) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และ ๔) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

๕. วิธีดำเนินงาน

๕.๑ ขั้นวางแผน (Plan)

- ๑) สำรวจความต้องการ ความพร้อม และความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษา
- ๒) ประสานงานกับสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแบบไตรภาคี
- ๓) ประชุมหารือร่วมกัน ๓ ฝ่าย เพื่อวางแผนและกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา
- ๔) ลงนามความร่วมมือ

๕.๒ ขั้นปฏิบัติ (DO)

- ๑) จัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตร และแผนการฝึกอาชีพ ใน ๓ สาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ดำเนินความร่วมมือกับกองทัพภาคที่ ๒ และสถานประกอบการ คือ ผู้เชี่ยวชาญจาก บริษัท เทสโก้ จำกัด โดยได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จาก บริษัท ศรีสำอางค์ซัพพลายเออร์ จำกัด สำหรับสาขาวิชาค้าปลีก ดำเนินความร่วมมือกับบริษัท บิสซิเนส เซอร์วิส เซส อัลไลแอนซ์ จำกัด (มหาชน) สำหรับสาขาวิชาอัญมณีและเครื่องประดับ ดำเนินความร่วมมือกับ บริษัท มัลติเวิร์ลด์ เจมส์ จำกัด
- ๒) ฝึกอบรมครูฝึกทหารให้เป็นครูฝึกอาชีพ โดยอบรมทักษะในการผลิตเครื่องหนัง และทักษะในการเป็นครูฝึกอาชีพตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูฝึกอาชีพ โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ
- ๓) รับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนตามความต้องการของกองทัพภาคที่ ๒ และสถานประกอบการ
- ๔) จัดการเรียนการสอนและฝึกอาชีพตามแผนการเรียนและแผนการฝึกอาชีพ โดยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ และกองทัพภาคที่ ๒

๕.๓ ขั้นตรวจสอบ (Check)

- ๑) ดำเนินการนิเทศการฝึกอาชีพ
- ๒) จัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการ/ครูของสถานศึกษา
- ๓) วัดผลและประเมินผล
- ๔) ประเมินและสรุปผลการดำเนินงานร่วมกัน

๕.๔ ขั้นปรับปรุง (Act)

- ๑) ปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดทำแผนงาน / โครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงาน ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี

๖. ผลการดำเนินงาน

ร้อยละของผู้เรียนระบบทวิภาคีเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา คิดเป็น ร้อยละ ๘๘.๕๖

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๗.๑ การประสานงานอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง
- ๗.๒ ภาครัฐเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีเป้าหมายเดียวกันและมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดจากความร่วมมือ

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๘.๑ ผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้รับโอกาสทางการศึกษา มีรายได้ระหว่างเรียน และพึ่งตนเองได้
- ๘.๒ วิทยาลัย ฯ สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

รายละเอียดผลกระทบที่เป็นนวัตกรรม (Innovation)
 การประกันคุณภาพภายในด้านการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
 มาตรฐานที่ ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
 ประเด็นที่ ๓.๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๖.๙.๒ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๑. ชื่อ/หัวข้อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษากลุ่มทหารเกณฑ์และกลุ่มชาติพันธุ์

๒. ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามความหมายของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียน การสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียน ภาควิชาปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัด การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (Educational Inequality) เป็นประเด็นเชิงนโยบายของรัฐบาลหลายประเทศที่มีการกล่าวถึงเป็นอย่างมากในทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษานำไปสู่สำหรับประเทศไทยนั้น แม้ว่ารัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างชัดเจน แต่กลับพบว่าความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังคงเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ โดยปัจจัยสำคัญ ๓ ประการที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคทางการศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย ๑) การเข้าถึงบริการทางการศึกษา เช่น ที่ตั้งของโรงเรียน คุณภาพของครู คุณภาพของครุภัณฑ์ในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น (Schmidt, ๒๐๑๑) ๒) ปัญหาความไม่เสมอภาคด้านงบประมาณระหว่างโรงเรียนแต่ละขนาดตามแนวทางการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยจัดสรรค่าใช้จ่ายตามจำนวนผู้เรียน และ ๓) การถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องจากความพิการ คุณลักษณะทางสังคม ความยากจน และการด้อยโอกาส ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓) พบว่า เด็กและเยาวชนเพียงร้อยละ ๖๕ สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเด็กและเยาวชนกว่า ๑๖๐.๐๐๐ คน ขาดโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้ รายงานเรื่องความไม่เสมอภาคทางการศึกษาของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (๒๕๖๓) มีข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่า ประเทศไทยมีเด็กเยาวชนวัยเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อายุ ๓-๑๗ ปี) นอกกระบบการศึกษามากกว่า ๖๗๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาความยากจน ความด้อยโอกาสทางสังคม ความพิการและปัญหาครอบครัว เมื่อพิจารณาโอกาสทางการศึกษาจำแนกตามภูมิภาคของประชากร และระดับอายุของเด็กและเยาวชนวัยเรียนที่ด้อยโอกาส พบว่า ผู้ที่มีอายุ ๖-๑๑ ปี

มีโอกาสดำเนินการศึกษาในระดับประถมศึกษาร้อยละ ๘๘.๗ โดยภูมิภาคที่มีโอกาสได้โอกาสเรียนน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) ปัจจัยทางด้านอาชีพของผู้ปกครอง ๒) รายได้ และ ๓) ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง (สนิรัช แก้วมี, ๒๕๕๐) โดยพบว่า ครูเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรและมีฐานะยากจน ความแตกต่างทางด้านอาชีพของผู้ปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความสัมพันธ์กับการได้รับการศึกษาของเด็กวัยเรียน โดยข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพขายแรงงานในภาคเกษตรกรรมนิยมส่งลูกเรียนในสถานศึกษาในเขตชนบทซึ่งส่วนใหญ่มีคุณภาพการศึกษาด้อยกว่าสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง และเด็กกลุ่มนี้มีโอกาสดำเนินการศึกษาระดับสูงขึ้นไปน้อยกว่าเด็กในกลุ่มที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น นอกจากนี้ ผู้ปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีการย้ายถิ่นเพื่อหางานทำ ส่งผลให้ผู้เรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพในกลุ่มนี้ต้องย้ายที่อยู่อาศัยตามผู้ปกครองและไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษาคืบคลานตามที่รัฐบาลกำหนดให้คนไทยต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี (ไพฑูริย์ สันลารัตน์, ๒๕๕๔) ปรากฏการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่า เงื่อนไขเชิงระบาดวิทยาสังคม (Social Epidemiology) ได้แก่ อาชีพ รายได้ ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญต่อสภาพความด้อยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของประเทศต่าง ๆ (Tuchman, ๑๙๗๘ ; Brown ๒๐๐๐; Ghaziani, ๒๐๐๔ ; Zhou ๒๐๐๗ ; NESSE ๒๐๑๒)

ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาดังกล่าวได้ถูกสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในการสำรวจระดับการศึกษาของชายไทยที่เข้ารับการเกณฑ์ทหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกองทัพบก ภาคที่ ๒ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ โดยผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ ๖๕ ของทหารกองประจำการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่า และผลจากการขาดโอกาสทางการศึกษาส่งผลให้ทหารเกณฑ์ที่ปลดประจำการส่วนใหญ่ต้องกลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือ และเป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ ตลอดจนขาดความยอมรับนับถือในตนเอง ปรากฏการณ์ของทหารเกณฑ์ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษาและเป็นการกีดกันในวัยทำงานที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันตามยุทธศาสตร์ชาติ หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไข

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ เป็นสถานศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางในสาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสาขาวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมที่มีความต้องการแรงงานระดับฝีมือในประเทศจำนวนมาก โดยสาขาดังกล่าวเป็นสาขาที่ถือเป็นรากแก้วของสถานศึกษา เริ่มดำเนินการจัดการศึกษาในสาขาดังกล่าวตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๙ เป็นต้นมา ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนช่างหนังราชดำเนิน” วิทยาลัย ฯ ได้เล็งเห็นประโยชน์ในการพัฒนาทหารกองประจำการ ในสังกัดกองทัพบกภาคที่ ๒ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับกำลังพลกองประจำการและผู้สนใจ ในการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง สาขารัฐกิจค้าปลีก และสาขาอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งเป็นสาขาที่มีความต้องการแรงงานระดับฝีมือทั้งในภาคประกอบการ และภาครัฐ โดยความร่วมมือกับกองทัพบกภาคที่ ๒ และผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการด้านเครื่องหนัง เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพด้านเครื่องหนังในสถานประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระ หรือรับราชการทหารกองหนุน เช่น การปฏิบัติงานในตำแหน่งนายทหารประทวน หรือการปฏิบัติงานในส่วนงานกายอุปกรณ์ในโรงพยาบาล เป็นต้น สำหรับกลุ่มผู้เรียนชาติพันธุ์ เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่วิทยาลัย ฯ ได้ประสานให้ความช่วยเหลือในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ใน ๒ สาขาวิชา คือ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และสาขาวิชาอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา และสร้างงาน

สร้างรายได้ให้กับผู้เรียนกลุ่มดังกล่าว โดยพบว่า ผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์มักศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นจึงไปช่วยครอบครัวทำงานในไร่เป็นหลัก และมีรายได้ไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ไม่เพียงพอในการเลี้ยงดูตนเอง นอกจากนี้ กลุ่มชาติพันธุ์จะมีวัฒนธรรมให้ลูกสาวแต่งงานมีครอบครัวในขณะที่มีอายุน้อย ส่งผลให้เสียโอกาสในการศึกษาต่อและมีงานทำ วิทยาลัย ฯ จึงได้ประสานไปยังสถานศึกษาและประชาสัมพันธ์รับสมัครผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระบบทวิภาคี เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนเกิดความมั่นคงในชีวิตมากยิ่งขึ้น

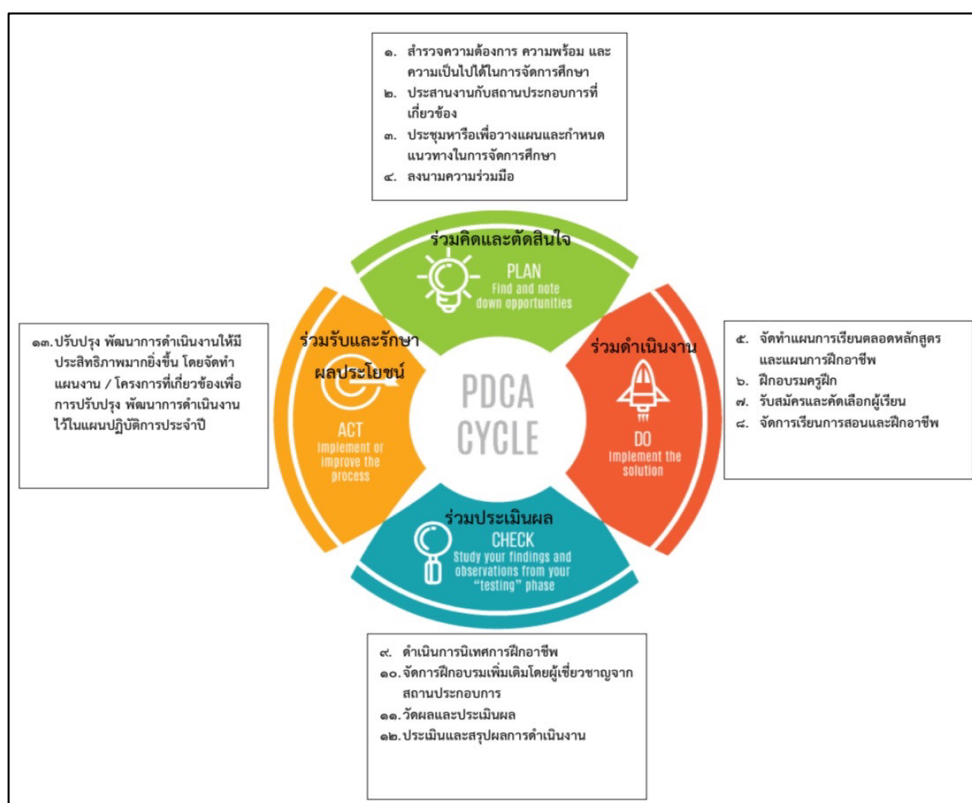
๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

๓.๒ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

๔. กรอบแนวคิด

การพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาโดยความร่วมมือของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ๓ ฝ่าย คือ สถานศึกษา สถานประกอบการภาคเอกชน และสถานประกอบการที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ โดยบูรณาการแนวคิดในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามวงจรบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) และแนวคิดในการสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดของโคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, ๑๙๘๑) ซึ่งมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ๒) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ ๓) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และ ๔) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

๕. วิธีดำเนินงาน

๕.๑ ขั้นวางแผน (Plan)

- ๕) สำรวจความต้องการ ความพร้อม และความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษา
- ๖) ประสานงานกับสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแบบไตรภาคี
- ๗) ประชุมหารือร่วมกัน ๓ ฝ่าย เพื่อวางแผนและกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา
- ๘) ลงนามความร่วมมือ

๕.๒ ขั้นปฏิบัติ (DO)

- ๕) จัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตร และแผนการฝึกอาชีพ ใน ๓ สาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ดำเนินความร่วมมือกับกองทัพภาคที่ ๒ และสถานประกอบการ คือ ผู้เชี่ยวชาญจาก บริษัท เทสโก้ จำกัด โดยได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จาก บริษัท ศรีสำอางค์ซัพพลายเออร์ จำกัด สำหรับสาขาวิชาค้าปลีก ดำเนินความร่วมมือกับบริษัท บิสซิเนส เซอร์วิส เซส อัลไลแอนซ์ จำกัด (มหาชน) สำหรับสาขาวิชาอัญมณีและเครื่องประดับ ดำเนินความร่วมมือกับ บริษัท มัลติเวิลด์ เจมส์ จำกัด
- ๖) ฝึกอบรมครูฝึกทหารให้เป็นครูฝึกอาชีพ โดยอบรมทักษะในการผลิตเครื่องหนัง และทักษะในการเป็นครูฝึกอาชีพตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูฝึกอาชีพ โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ
- ๗) รับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนตามความต้องการของกองทัพภาคที่ ๒ และสถานประกอบการ
- ๘) จัดการเรียนการสอนและฝึกอาชีพตามแผนการเรียนและแผนการฝึกอาชีพ โดยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ และกองทัพภาคที่ ๒

๕.๓ ขั้นตรวจสอบ (Check)

- ๕) ดำเนินการนิเทศการฝึกอาชีพ
- ๖) จัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการ/ครูของสถานศึกษา
- ๗) วัดผลและประเมินผล
- ๘) ประเมินและสรุปผลการดำเนินงานร่วมกัน

๕.๔ ขั้นปรับปรุง (Act)

- ๖) ปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดทำแผนงาน / โครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงาน ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี

๖. ผลการดำเนินงาน

ร้อยละของผู้เรียนระบบทวิภาคีเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา คิดเป็น ร้อยละ ๘๘.๕๖

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๗.๑ การประสานงานอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง
- ๗.๒ ภาครัฐเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีเป้าหมายเดียวกันและมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดจากความร่วมมือ

๘. ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๘.๑ ผู้เรียนกลุ่มพิเศษที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้รับโอกาสทางการศึกษา มีรายได้ระหว่างเรียน และพึ่งตนเองได้
- ๘.๒ วิทยาลัย ฯ สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ